

NHỮNG HỒ NƯỚC RẠN NỨT

Chúa ôi, con tin; Chúa ôi, con tin,
Mọi sự đều có thể được; Chúa ôi, con tin.

² Xin chúng ta cứ đứng một lát và cúi đầu. Kính lạy Chúa Jêsus, chúng con đang cố gắng trong cách khiêm nhu của mình, để bày tỏ với Ngài, bằng sự ca ngợi này, mà chúng con tin. Và chúng con nguyện xin, Chúa ôi, rằng giờ này, rằng Ngài sẽ tiếp tục bẻ Bánh Sự Sống cho chúng con, ban cho chúng con điều mà chúng con có cần, từ Lời Ngài. Vì chúng con cầu xin điều đó trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

³ Mời anh chị em ngồi. Tôi hoàn toàn tin chắc, nếu chúng ta sẽ, nếu tôi có thể nói từ đây đủ mọi sự giờ này của chữ “a-men,” thì những ơn phước oai nghiêm của Đức Chúa Trời sẽ vẫn ở trên cử tọa này.

⁴ Sáng nay tôi đã ngồi và lắng nghe kỹ buổi nhóm thờ phượng, tận hưởng những lời làm chứng, những cách khác nhau tự mỗi người diễn tả. Và nghe những người mới đến, anh em Báp-tít ở đây đến để xin lỗi vì suy nghĩ sai một chút. Vì thế tôi—tôi thật đánh giá cao con người đó, người nào đó mà có thể khá đủ tính cách, hay—hay đủ cao quý, nếu người ấy nghĩ mình có lỗi. Người đó hoàn toàn không xin lỗi tôi, không phải anh ấy xin lỗi tôi, chính là Đức Chúa Trời. Cho nên tôi—tôi đánh giá cao điều đó, đấy. Đức Chúa Trời ban phước cho anh em của chúng ta, và người anh truyền bá phúc âm của anh ấy.

⁵ Chà, người anh Báp-tít đó, anh em biết đấy, chính tôi trước đây thuộc về giáo hội Báp-tít. Tôi đã là một thành viên của Giáo hội Báp-tít Truyền giáo. Khi tôi đến ở giữa dân sự, tôi biết anh em cảm thấy thế nào. Tôi cảm thấy cùng cách ấy, thật sự đầy dẫy điều gì đó mà tôi—tôi không biết.

⁶ Tôi còn nhớ kinh nghiệm đầu tiên của tôi về sự chứng kiến một ngũ tuần, nó đã xảy ra ở Dowagiac, Michigan... Tôi xin lỗi anh em, tôi đã ở Dowagiac để đi câu cá, và trên đường đi xuống từ Dowagiac, xuống dưới Indiana. Và vì thế tôi đã thấy những cái

tên, của “Jésus” ở khắp trên các xe hơi và các thứ, và tôi đã lắng nghe những buổi nhóm của họ ngày đó. Và ngày hôm sau họ mời tôi lên bục giảng, để nói vài lời, và tôi đã nói. Và tôi...Họ hỏi tôi thuộc về giáo hội nào, và tôi đã nói với họ tôi là người Báp-tít.

7 Và tối hôm đó có một ông cụ da màu đang giảng, và ông ấy phải là trên tám mươi tuổi, và ông ấy bước ra bục giảng. Cụ già đó, hầu như họ phải dẫn cụ ra. Cụ đã, mặc một trong những cái áo choàng dài của giáo sĩ trên người, cổ tròn bằng nhung, và chỉ một cái vành nhỏ bằng lông thú màu trắng chung quanh hông. Và tôi nghĩ, “Tất cả những người này ở đây và những nhà thần học, những người vĩ đại, làm sao họ lại để một người như thế ban phát sứ điệp cho buổi nhóm này? Ô, ông cụ ấy nên ngồi trong chiếc ghế, ở đâu đó thì hơn.”

8 Họ đã giảng ngày hôm ấy về những gì Chúa Jésus đã làm ở đây trên đất. Và, nhưng ông ấy lấy, đã lấy đề tài của mình, tôi tin nó là từ Gióp :7, 20, nói, tôi không chắc lắm là câu Kinh Thánh đó. Tuy nhiên, đây là trích dẫn ấy, hay một phần của nó, “Khi Ta đặt nền thế giới thì người ở đâu, khi các sao mai đồng hát hòa nhau, và các con trai của Đức Chúa Trời cất tiếng vui mừng?” Và ông đã nói về những gì diễn ra trên Trời, trong khi họ đã đang nói về những gì đã diễn ra trên đất.

9 Và nơi nào đó, trong khoảng năm phút sau khi ông ấy nói, ông ấy, Thánh Linh của Đức Chúa Trời đã đập vào ông, và ông nhảy lên nhảy xuống trên bục giảng và ông đá gót chân với nhau. Chà, có rất nhiều chỗ, có hầu như nửa trên bục giảng này; và ông bước đi ra khỏi, nói, “Anh em không có đủ chỗ ở đây cho ta giảng.”

10 Ô, lúc đó tôi mới khoảng hai mươi tuổi. Tôi nghĩ, “Nếu—nếu điều đó hành động trên ông cụ đó, thì điều gì sẽ xảy ra cho tôi?” Thấy không?

11 Vì giữ mọi việc thật đúng trật tự cho những anh em mới của chúng ta, mà chúng ta tất nhiên chào mừng họ có sự thông công với chúng ta. Tôi thấy, tôi tin họ đã nhắc đến một linh mục đang ngồi ở đây, tôi nghĩ; dĩ nhiên, là người Ái Nhĩ Lan, những người của tôi là người Công giáo. Và vì thế có một cặp nữa, tín đồ Báp-tít và những người khác. Anh em có thể hơi lúng túng, cách đây một

lát. Tôi để ý không có anh em nào nói về điều đó, nhưng tôi nghĩ tôi sẽ cố giải quyết điều đó. Khi Anh Shakarian...Sau khi diễn giả cao quý ở đây rất đầy đặn sự vui mừng, về việc biết sự Đến của Chúa rất gần rồi, anh—anh ấy đã nói tiếng lạ, với chúng ta. Và chúng ta có những người thông giải đưa ra sự thông giải. Điều mà, Kinh Thánh nói, “Nếu không có người thông giải, thì hãy giữ sự yên lặng.” Nhưng nếu—nếu họ nói tiếng lạ và rồi thông giải nó, thì điều đó trở thành lời tiên tri. Vì thế có sự lộn xộn một chút về—về hai điều đó cùng một lúc. Vậy thì, điều đó không lộn xộn chút nào, đấy; bởi vì, một người đưa ra sự thông giải, người kia nói tiên tri. Hiểu không? Cho nên đó là...

12 Tôi nghĩ tôi muốn anh em chúng ta hiểu, nếu họ không hiểu, vì một trong những người đó đưa ra chính xác...Anh em có để ý thời gian giới hạn của nhau không? Và người kia thì thật sự đầy đặn, chính người đó, đến nỗi Thánh Linh của Đức Chúa Trời đang nói tiên tri qua người; đang thông giải, người kia đưa ra sự thông giải. Để điều đó có thể rõ ràng, hầu cho anh em...chúng ta không...Đôi khi, với tâm trí xác thịt...Thật giống như anh em yêu quý của chúng ta đưa ra lời xin lỗi sáng nay. Đó là sự lúng túng một chút với người mà không hiểu. Nhưng với những người ở trong, những người từng trải chiến trận, ồ, chúng ta hiểu rằng, những điều này là gì. Vì thế tôi thật sự nghĩ tôi sẽ nói điều gì đó về nó, nếu nó đúng.

13 Bây giờ, tôi—tôi biết đây không có nơi nào để nói điều này. Nhưng là việc mà mọi người đã được kể những điều nhỏ bé, tôi... Anh em biết đấy, người đó nói, ông cụ da màu ấy nói, “Anh em không có đủ chỗ cho tôi giảng.” Anh em không có đủ *thì giờ* cho tôi giảng. [Hội chúng vỗ tay—Bt.] Đúng hơn là nói đông dài.

14 Ngày nọ có người, đã nói, “Một mục sư đã đến, ông ấy là mục sư ở tại nhà thờ trong hai mươi năm. Và ông ấy luôn luôn giảng chính xác ba mươi phút mỗi sáng Chúa nhật tại nhà thờ của ông.” Và ông ấy nói, “Sáng Chúa nhật này, ông ấy đã giảng ba giờ.”

15 Và vì thế ban chấp sự đã mời ông vào, và nói, “Thưa Mục sư, chúng tôi thật biết ơn ông.” Nói, “Chúng tôi luôn biết rằng—rằng ông ủng hộ Kinh Thánh và những sự đúng đắn của Nó.” Và rồi nói, “Và ông luôn luôn chỉnh chúng tôi để chúng tôi có

thể được cảm thấy tinh khiết và trong sạch trước mặt Đức Chúa Trời. Và chúng tôi thật cảm ơn ông sâu sắc, và chúng tôi tin rằng ông là đầy tớ của Đức Chúa Trời. Và chúng tôi chắc chắn đánh giá cao sự diệu đó sáng nay. Nhưng,” nói, “chỉ có một điều mà chúng tôi muốn hỏi ông.” Nói, “Ban chấp sự, chúng tôi đã tính giờ ông.” Nói, “Mỗi sáng Chúa nhật ông đều giảng thật chính xác ba mươi phút, còn ngày hôm nay ông giảng đến ba giờ đồng hồ.” Nói, “Vậy thì, xin nhớ, chúng tôi đánh giá cao từng chút về điều đó. Điều đó tốt lắm.” Làm cho ông ấy cảm thấy dễ chịu, anh em biết đấy.

¹⁶ Ông nói, “Ồ, thưa anh em, tôi sẽ nói cho anh em biết điều đó như thế nào.” Nói, “Mỗi buổi sáng khi tôi đi đến...Tôi được mời lên bục giảng,” nói, “tôi đã đặt một trong những viên Life Saver nhỏ trong miệng,” ông nói, “và tôi chỉ mút nó.” Và nói, “Khi viên Life Saver tan hết,” nói, “nó mất đúng ba mươi phút,” và nói, “thì tôi kết thúc bài giảng.” Ông nói, “Anh em biết không, sáng hôm nay, tôi nghĩ tôi đã giảng quá giờ một chút. Tôi nhả nó ra, thì ra tôi đã ngậm một hột nút áo trong miệng.” [Hội chúng cười—Bt.]

¹⁷ Tôi sẽ không đưa cái gì vào cả, vì thế chúng ta hi vọng chúng ta không có một số hột nút trong túi của chúng ta. Nhưng chúng ta thì...Tôi hi vọng điều đó không có vẻ báng bổ ở đây. Nhưng tôi chỉ...Anh em biết đấy, ngay cả Đức Chúa Trời cũng có tính khôi hài mà, anh em biết đấy.

¹⁸ Vậy chúng ta rất biết ơn được ở đây và có thì giờ thông công này, và—và với đặc ân lớn này để bẻ Bánh Sự Sống một lần nữa, trong cách đơn sơ của riêng tôi. Tôi biết, như các nhà thần học, khi người đó nói ở đây tối hôm qua từ nước Anh; chà, không thích đứng lên phía sau một người như thế, với trình độ lớp bảy của tôi. Nhưng tôi hi vọng rằng Đức Chúa Trời sẽ thông giải cho anh em những điều muốn nói trong lòng tôi. Hiểu không? Nếu lời tôi không đúng, những ý định của tôi, tôi—tôi tin, là vậy.

¹⁹ Bây giờ chúng ta hãy đọc trong lời Kinh Thánh. Nhiều anh chị em thích đọc theo. Và sáng nay tôi sẽ đọc, chỉ trong chốc lát, từ Sách Giê-rê-mi, nhà tiên tri, chương thứ 2, và tôi sẽ bắt đầu bây giờ với câu thứ 1.

Vả lại lời của CHÚA phán cùng tôi, rằng,

Hãy đi và kêu vào tai Giê-ru-sa-lem, rằng, CHÚA phán như vậy; Ta còn nhớ người, về lòng nhân từ của người lúc đang thơ, và tình yêu mến trong khi người mới hứa hôn, là khi người theo Ta nơi đồng vắng, và trong đất không gieo trồng.

Y-sơ-ra-ên vốn là dân biệt riêng ra thánh cho CHÚA, và vốn là trái đầu mùa của hoa lợi Ngài: phạm những kẻ nuốt dân ấy sẽ...và chống nghịch; tai vạ sẽ lâm trên họ, CHÚA phán vậy.

Các người hãy nghe lời CHÚA, Hỡi nhà Gia-cốp, cùng mọi họ hàng nhà Y-sơ-ra-ên:

CHÚA phán như vậy, Tổ phụ các người có thấy điều không công bình gì trong Ta, mà họ đã xa Ta, và bước theo sự hư không, và trở nên người vô ích?

Họ cũng không nói, Chớ nào CHÚA ở đâu đáng đã đem chúng ta lên khỏi đất Ê-díp-tô, và đã dắt chúng ta qua đồng vắng, qua đất của sa mạc và hầm hố, qua đất khô khan, và có những bóng sự chết, qua đất chẳng một người nào đi qua, và...không ai cư ngụ?

Và Ta đã đem các người vào trong một đất có nhiều hoa quả, để ăn trái và hưởng lợi nó; nhưng khi các người vừa vào đó, các người đã làm ô uế, đất Ta, và đã làm cho sản nghiệp của Ta thành ra gớm ghiếc.

Và các thầy tế lễ không còn nói, Nào CHÚA ở đâu? Và những người giảng luật pháp chẳng biết Ta nữa: và những kẻ chăn giữ đã bội nghịch cùng Ta, và các tiên tri đã nhân danh Ba-anh mà nói tiên tri, và đi theo những sự không ích gì cả.

Vì cơ đó Ta sẽ...còn tranh cãi cùng các người, CHÚA phán, và Ta sẽ còn tranh cãi với con cháu của con cháu các người.

Vì...hãy qua xứ này của Kít-tim, mà xem; và hãy đến ở Kê-đa, và xét kỹ điều đó, và xem thử có việc như vậy chẳng.

Đã có nước nào thay đổi thần của mình, mà là...chẳng phải là thần không? nhưng dân Ta đã đổi vinh hiển mình lấy vật thật vô ích.

Hãy lấy làm lạ, về điều này, Hỡi các tầng trời, và hãy kinh hãi gớm ghê,...rất tiêu điều, CHÚA phán.

Vì dân Ta đã làm hai điều ác; chúng nó đã lừa dối Ta là nguồn nước sống, mà đã tự đào lấy những cái hồ, hồ nứt ra, không chứa nước được.

²⁰ Cầu xin Chúa gia ơn phước Ngài cho việc đọc Lời Ngài. Và tôi muốn lấy—lấy chủ đề cho phân đoạn đó, như là, *Những Hồ Nước Rạn Nứt*.

²¹ Khi, trong sự đọc lời Kinh Thánh sáng nay; mà, hết thảy lời Kinh Thánh đều được ban cho bởi sự hà hơi. Và chúng ta đến Nhà của Chúa để được chỉnh sửa và để hiểu biết. Và đôi khi chúng ta thấy sự...bất cứ điều gì nhỏ nhặt trong đường lối.

²² Giống như người quân nhân này, cách đây một lát, đã nói chuyện với tôi và nói một số điều nào đó, mà có lẽ có thể xảy ra ở trong vài đất nước khác có một tên lửa nào đó, hay—hay là ý nghĩ về điều gì đó, và chúng ta phải tìm thấy điều gì đó để kháng cự điều đó trong—trong chiến lược quân sự.

²³ Thế đấy, giống như việc đi vào trong một nhà thờ, tới một giáo xứ nơi một người đang rao giảng, hay nếu người đó là nhà truyền giảng phúc âm trong cánh đồng truyền giáo. Khi người đó thấy sự dấy lên, và điều gì đó thật sự bắt đầu đang bắt đầu, diễn ra, lúc thơ ấu của nó hay bất kể đó là gì; chính là người ấy, nếu người ấy là một dây tợ của Đức Chúa Trời, ngăn trở điều đó khỏi tâm trí của dân sự đến nỗi họ sẽ tránh xa nó. Và chúng ta không muốn điều đó xảy ra, vì chúng ta đi vào những chỗ như thế.

²⁴ Bây giờ, trong suốt thời gian của Giê-rê-mi ở đây, lời tiên tri của ông, khoảng sáu mươi năm kể từ khi cái chết của—của Ê-sai—Ê-sai. Và họ đã có khoảng sáu mươi năm không có một nhà tiên tri lớn. Có Ha-ba-cúc và một số tiên tri nhỏ, nhưng Ê-sai là tiên tri lớn nhất cuối cùng. Và trong suốt thời gian này, dân chúng đã có, đã không có một người nào trong số dân sự được gọi ra. Họ đã bị trôi giạt. Tuy nhiên, họ là dân sự của Đức Chúa Trời, đã

trôi giạt vào trong tình trạng này lúc bấy giờ mà—mà chúng ta thấy họ đã ở trong, khi Giê-rê-mi đến nói tiên tri với họ. Và Giê-rê-mi cũng là...Ông đã nói tiên tri trước khi bị lưu đày, và ông cũng đã bị lưu đày với họ.

25 Và rồi, dĩ nhiên, Đa-ni-ên đến tiếp theo sau Giê-rê-mi. Và Đa-ni-ên đã nói rằng ông có sự hiểu biết, bằng lời Kinh Thánh, về bảy mươi năm mà họ đã ở đó.

26 Dĩ nhiên, đã có nhà tiên tri khác giữa họ, mà muốn làm cái ách này, khi ông ta đặt nó trên cổ người, đó sẽ là một điều nhỏ, mà trong vòng hai năm, ồ, Đức Chúa Trời sẽ mang hết thầy họ về, nhưng Giê-rê-mi biết khác hẳn thế. Và chúng ta biết điều gì đã xảy ra với nhà tiên tri nói tiên tri sai trật, cũng năm đó ông ta đã chết. Vì thế Đức Chúa Trời sẽ không để ông giữ vị trí đó.

27 Và vậy thì chúng ta cũng để ý tình trạng dân sự trong thời đó. Bây giờ tôi không muốn anh em hiểu lầm tôi, tôi—tôi không có ý đó, mục đích...trong những gì tôi muốn nói ở đây, một số lời Kinh Thánh và những ghi chú nhỏ.

28 Trước đây tôi không phải viết—viết ra những lời Kinh Thánh và những ghi chú của tôi. Nhưng sau khi tôi đã qua cái tuổi hai mươi lăm lần thứ hai, ồ, tôi—tôi không còn nhớ được như trước, vì thế tôi viết xuống những lời Kinh Thánh và hầu như biết, từ đó, để tôi sẽ nói chỗ nào. Và rồi rất nhiều lần cầu nguyện cho người đau, và vân vân, và đi ra và đi, tôi không có thì giờ để nghiên cứu thật sự như tôi nên làm.

29 Bấy giờ, nhưng tiên tri lớn này của thời này, là Giê-rê-mi, và ông có điều gì đó giống A-mốt và nhiều tiên tri khác đã dấy lên. Ông đã bị khuấy động khi ông thấy tình trạng của dân tộc. Bấy giờ có những nơi...

30 Một lúc nào đó khi anh em đang nói về một dân tộc, có thể nghĩ rằng nó đang phản ánh tới một—một nhóm người nào đó. Không phải thế. Nó là bức tranh bao trùm của đất nước. Và chúng ta thấy, ngày hôm nay, một—một tình trạng so sánh đúng như nó đã xảy ra trong thời Giê-rê-mi, mà chính dân tộc đó, cùng nhau, đã đi vào, sự thờ hình tượng, ít hay nhiều; hầu như, tôi có thể nói, cách xa Đức Chúa Trời. Và bởi việc làm điều đó, là do sự yếu

đuổi ở bụi giảng. Bởi vì, nếu bụi giảng đã ở lại trung thực, và sống đúng với Lời Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời sẽ ở trong mọi hội thánh như Ngài đang vận hành giữa chúng ta ở đây. Nhưng họ đã dẫn đường sai trật khỏi điều đó. Và đó là điều mà tôi—tôi muốn nói đến sáng nay. Và vậy thì chúng ta thấy rằng điều đó hoàn toàn đúng trong mọi thời đại.

31 Tôi tin đó là A-mốt, như tôi đã nhắc đến ông ấy cách đây một lát, rằng ông đã nói ông là “không phải một tiên tri, cũng không phải là con của một tiên tri.” Nhưng đã nói, rằng, “Khi sư tử gầm thét, ai mà không kinh sợ?”

32 Và nếu ai đã từng nghe sư tử gầm thét thật sự trong đồng vắng, những sư tử này anh em có thể nghe trong chuồng ở quanh đây chỉ kêu meo meo. Nhưng khi nó gầm thét trong đồng vắng, mọi vật đều hoảng sợ. Tôi đã nằm trong rừng, để săn chúng. Và nó là vua của muông thú, và, khi sư tử đó gầm thét, ngay cả những con bọ cánh cứng cũng ngừng kêu, mọi vật đều thê. Chó—chó rừng và linh—và linh cầu đang tru, và các thú vật khác, và tiếng quác quác của khỉ đầu chó và khỉ, con bọ cánh cứng, anh em khó có thể nghe chính mình suy nghĩ; nhưng ở đằng xa hãy để sư tử gầm thét, và mọi con bọ cánh cứng sẽ ngừng kêu. Đấy, mọi vật đều sợ nó. Tuy nhiên, có nhiều điều có thể giết chết nó, nhưng nó được nhận biết như vua giữa các loài thú.

33 Ông nói, “Khi sư tử gầm thét, thì ai mà chẳng sợ?” Ông nói, “Khi Đức Chúa Trời đã phán dạy, thì ai mà chẳng nói tiên tri?”

34 Và đó là, tôi nghĩ, tình trạng đương đầu sự thách thức đó lần nữa ngày nay. Đức Chúa Trời đã phán dạy. Thấy không? Và chúng ta thấy chữ viết tay trên tường, vì thế rất dễ dàng để nói tiên tri và thấy rằng chúng ta đang ở thời kỳ cuối cùng.

35 Và chúng ta đang thấy Đức Chúa Trời, từ mỗi bộ phận giáo phái, mọi cách từ đạo Công giáo, qua tất cả các giáo hội tin lành, Phật giáo, và bất kể là gì đi nữa, từ Ấn Độ, và bất kể là gì đi nữa. Ngài đang kêu gọi dân sự Ngài đến với nhau, nhóm họp họ lại với nhau. Và tôi—tôi rất sung sướng vì điều đó, thấy ngày này đang đến. Vậy thì chúng ta...Đó là—đó là một ngày lớn, một trong những đặc ân lớn nhất.

³⁶ Mà, nếu tôi phải, nếu tôi biết trước khi có một thế giới, khi chúng ta là những linh hồn một phần của Đức Chúa Trời, mà chúng ta hiện có, vì chúng ta đã ở với Ngài trước khi sáng thế. Bởi vì, có một hình thức duy nhất của Sự Sống Đời đời, và đó là Đức Chúa Trời. Và chúng ta là một phần của Ngài. Chúng ta không có quá nhiều đến nỗi chúng ta sẽ biết và—và có thể suy nghĩ, và có một sự hiện hữu; nhưng chúng ta đã ở trong những ý nghĩ của Ngài về những gì chúng ta đã có, trước khi sáng thế. Bởi vì, chúng ta là một phần của Ngài, giống như con của tôi là một phần của tôi, và tôi là một phần của cha tôi, và vân vân. Chúng ta là con trai và con gái của Đức Chúa Trời, bởi sự biết trước của Ngài.

³⁷ Và trở lại đó, nếu tôi có thể biết như tôi biết hiện giờ, và có thể nhìn bao quát toàn bộ khoảng thời gian, và Ngài hẳn đã nói với tôi, “Người muốn sống thời gian nào?” Tôi chắc đã trả lời thời này ngay bây giờ, ngay trước sự kiện quan trọng của sự—sự chấm dứt lịch sử thế giới, và sự sắp đến của Nước Đức Chúa Trời để được thiết lập trên đất. Tôi nghĩ thì giờ vinh hiển nhất của mọi thời đại, là ngay lúc này.

³⁸ Chúng ta tìm thấy ở đây rằng dân Y-sơ-ra-ên đã bị nhà tiên tri buộc tội, khi Đức Chúa Trời đã chỉ định ông và sai ông đi, họ bị cáo buộc hai tội chính. Và chúng ta muốn nói về hai điều đó mà họ đã làm. Và, từ đó, chúng ta muốn thịnh vượng bởi nó. Lúc ấy, họ đã quay bỏ Đức Chúa Trời, Nguồn nước sống, và tự đào ra những hồ nước. Họ quay bỏ thứ mà Đức Chúa Trời đã ban cho họ, và tự đào thứ gì đó mà họ đã tự làm lấy. Và những hồ này, anh em để ý, nó đã, chúng đã bị rạn nứt và chúng đang rò rỉ.

³⁹ Vậy thì, một cái hồ rạn nứt không thể giữ được nước. Nó sẽ rò rỉ. Tôi đã lớn lên ở một nông trại, và tôi biết cái hồ chứa cũ là gì, và sự khó khăn mà chúng ta gặp phải với nó.

⁴⁰ Và cái hồ rò rỉ này là một—một bức tranh rất đẹp, tôi nghĩ, về ngày hôm nay, mà khi mọi việc (của chúng ta) mà chúng ta đã cố gắng làm, để làm cho con người đến với nhau, để khiến dân sự đến với nhau, khiến cho các giáo hội đến với nhau, nó đã trở nên luôn luôn ở trong lãnh vực của những sự cố gắng tri thức. Chúng ta đã cố gắng làm cho mọi tín đồ Giám Lý trở thành tín đồ

Báp-tít, và ngược lại, và những giáo phái khác nhau. Và đó không phải là chương trình của Đức Chúa Trời, từ ban đầu.

⁴¹ Đức Chúa Trời chỉ có một nơi nhóm lại. Ngài đã phán ở đó trong Sách Xuất Ê-díp-tô, rằng, “Ta đã chọn nơi để đặt Danh Ta, và đó là nơi duy nhất mà Ta sẽ gặp dân sự.” Và Ngài đã chọn một nơi để đặt Danh Ngài. Và nơi Ngài đặt Danh Ngài, đó là nơi Ngài đã gặp Y-sơ-ra-ên. Ngài đã có một nơi để Ngài gặp hội thánh Ngài ngày nay, và Ngài đã chọn Danh đó, và Danh đó là Jê-sus Christ. Và đó là nơi Ngài gặp tín hữu thật, khi người đó ở trong Đức Chúa Jê-sus Christ. Đó là nơi Đức Chúa Trời đã chọn để đặt Danh Ngài.

Anh em nói, “Danh của Đức Chúa Trời à?”

⁴² Ngài phán, “Ta đã đến trong Danh Cha Ta.” Vì thế đó là nơi Đức Chúa Trời đặt Danh Ngài, là ở trong Đấng Christ. Và trong Đấng Christ là nơi tất cả chúng ta có thể gặp nhau dưới Huyết tuôn đổ, và ở đó có tình thông công đúng, chân thật.

⁴³ Đức Chúa Trời đã làm chương trình Ngài từ ban đầu, trong vườn Ê-đen, nơi Ngài sẽ gặp con người, và điều đó không phải dựa trên sự hiểu biết tri thức; nếu thế, thì Ê-va đã hoàn toàn ở trong đường lối với chương trình của Ngài. Nhưng chúng ta biết rằng bà đã chấp nhận quan niệm tri thức của Sa-tan, “Chắc chắn, Đức Chúa Trời sẽ không,” nhưng Đức Chúa Trời đã phán Ngài sẽ! Và vì thế nên Ngài đã chọn nơi cứu chuộc, và đó là bởi Huyết, và không phải bởi quan niệm tri thức.

⁴⁴ Vì vậy chúng ta chỉ đang đánh gió, nhưng đó thật sự là bản chất con người mà—mà nhiều người sẽ cố gắng để—để làm thế. Nếu chúng ta có thời gian, chúng ta có thể mổ xẻ chi tiết, nhưng tôi không muốn có cái nút đó. Vậy chúng ta sẽ chỉ cố gắng làm cho nó đơn giản như có thể được, “những hồ nước rò rỉ.” Và chúng ta thấy rằng điều đó—điều đó hoàn toàn xảy ra lần nữa, nó là một bức tranh thực sự của thời đại chúng ta mà chúng ta đang sống, về tất cả sự cố gắng của chúng ta.

⁴⁵ Và bất chấp mọi nỗ lực mà bất cứ đầy tớ nào của Đức Chúa Trời, ngay cả các tên Danh của Đức Chúa Jê-sus Christ. Ngài phải được tôn vinh ngay cả chỉ nêu tên Danh Ngài trong sự tôn kính và kính trọng. Và những hệ thống truyền bá Phúc âm lớn khắp trái

đất, và vân vân, trong những ngày sau rốt này, tôi nghĩ, chúng ta vẫn sẽ không bao giờ có thể khiến dân sự đồng một lòng cho tới khi chúng ta đem họ đến dưới Huyết của Đức Chúa Jêsus Christ. Đó là nơi duy nhất mà chúng ta sẽ được an toàn.

46 Người nào đó đã gọi tôi cách đây không lâu, từ trên miền Đông, và nói, “Anh Branham, tôi nghe anh đã di chuyển tới—tới Arizona, và anh đã hình thành một—một nơi mà ở đó có sự an toàn.” Và như anh chị em biết Sứ điệp đến như thế nào, và Chúa đã phán bảo tôi điều gì sẽ xảy ra ở Alaska, và nó sẽ xảy ra khắp California như thế nào, và nó thật sự đã xảy ra cách đó. Họ nói, “Bây giờ nếu điều đó đang rung động, và mọi thứ, thì khu vực thì an toàn ở đâu?”

47 Tôi nói, “Có một vùng an toàn mà tôi biết. Đó là trong Đấng Christ. Vì những ai ở trong Đấng Christ, sẽ...” Đó là nơi duy nhất tôi biết.

48 Vậy thì Giê-rê mi cũng, được gọi là, “nhà tiên tri khóc lóc.” Và bởi vì, tôi tin, rằng điều làm cho nhà tiên tri này khóc—khóc, đúng hơn là, vì ông là một tiên tri (và Lời của Chúa đến với người như vậy) và thấy dân sự đi theo truyền thống của họ, và nghĩ họ thì ổn rồi, và không có cách nào để quay họ trở lại hết.

49 Vì, họ đang bị đi đày, bởi vì chúng ta biết bạn gieo gì thì gặt nấy, bất kể bạn là ai, bạn là gì đi nữa. Và chúng ta như là một dân đã gặt, hay, đúng hơn là, đã gieo, và chúng ta phải gặt. Tôi đang nói ngày mai, ý Chúa, vào buổi chiều, về *Cơn Đau Sanh Nở*; và tôi—và tôi chạm đến điều đó trong đó, để chúng ta không thể đến gần bằng điều gì cả. Chúng ta phải gặt lấy những gì chúng ta đã gieo.

50 Và nếu Đức Chúa Trời để chúng ta đến gần bằng sự bại hoại của Cơ-đốc giáo của chúng ta ngày nay, và làm hư hỏng dân sự trong những thứ này được gọi là Cơ-đốc giáo, như Anh Moore đã từng nói, “Ngài sẽ chịu trách nhiệm về mặt đạo đức để làm sống lại dân thành Sô-đôm và Gô-mô-rơ, và xin lỗi vì đã thiêu đốt họ.” Đúng thế, bởi vì Đức Chúa Trời vẫn công bình. Và nơi sự bất công đã có; nó thì—nó xứng hợp với sự thánh khiết của Ngài và Lời Ngài để Ngài làm cho dân sự gặt lấy những gì họ gieo, và chúng ta sẽ phải làm điều đó.

51 Vậy thì để ý họ đã lìa bỏ Ngài, là Nguồn nước sống, và tự đào những cái hồ.

52 Bây giờ có thể có người nào đó ở đây mà không hiểu hồ chứa là cái gì. Hồ là cái bể chứa nước lớn do con người tạo nên cố gắng để thay thế cái giếng. Nó là cái gì đó mà con người đào lên. Và bao nhiêu người biết cái hồ là gì nào? Tốt. Được rồi, nhiều người dân miền quê ở đây sáng nay. Vì thế họ...Tôi nhớ cái hồ cũ ở nơi đó, nó trông như thế nào, và tôi luôn sợ uống thứ nước đó. Nó là một—một cái bể lớn do con người làm ra để chứa nước. Và nó không bao giờ có thể đáng tin cậy. Anh chị em không thể tin cậy vào một cái hồ chứa nước.

53 Vậy thì bất cứ điều gì con người làm thì thường không tốt lắm. Nhưng thật giống như—như Chúa đặt để thời gian vào—vào—vào trong sự tuần hoàn của nó, và trái đất quay; mỗi năm, mỗi lần nó đi qua, mỗi ngày, mỗi giờ, và mặt trời lặn, và nó không bao giờ sai trật. Nhưng không nghi ngờ gì, cái đồng hồ tốt nhất mà chúng ta có thể có được, sẽ sai nhiều phút trong thời gian một tháng. Tuy nhiên, anh chị em thấy, mọi việc Đức Chúa Trời làm thì hoàn hảo, còn những gì con người làm thì không hoàn hảo. Vậy tại sao lại chấp nhận những gì con người làm, khi bạn có thể có sự hoàn hảo?

54 Tôi luôn luôn nói điều đó về những người Ngũ Tuần chúng ta. Đây, chúng ta biết, và chúng ta không—chúng ta không tuân theo trật tự tiến trình, của Đức Chúa Trời, chúng ta không tin; nhưng chúng ta cũng biết rằng giữa vòng chúng ta chúng ta có nhiều người cố gắng giả mạo người khác. Đó chỉ là con người. Họ sẽ cố làm thế. Họ đã làm điều đó trong Kinh Thánh, “Người thì nói, ‘Tôi thuộc về Phao-lô,’ ‘Tôi thuộc về Si-la,’” và vân vân. Nhưng họ—họ cố giả mạo những gì người nào khác đã làm và đang làm.

55 Nhưng tại sao anh chị em chấp nhận một sự bắt chước giả mạo, khi bầu trời đầy đầy điều chân thật, khi “lời hứa là dành cho anh chị em và con cái anh chị em”? Tại sao chúng ta chấp nhận điều gì đó mà khác hẳn? Tại sao chúng ta chấp nhận tín điều hay giáo điều, trong khi Kinh Thánh là Lời của Đức Chúa Trời thuần khiết? Tại sao chúng ta cố thêm hoặc bớt đi, khi Chúa

Jésus đã phán trong Khải Huyền 22:18, “Hễ ai bớt một Lời ra khỏi Nó, hay thêm một lời vào Nó, thì phần người ấy sẽ bị cất lấy khỏi Sách Sự Sống”?

56 Khi Đức Chúa Trời đầu tiên đặt con người trong...trên đất, Ngài đã bảo họ sống bằng Lời Ngài. Vậy thì Lời Đức Chúa Trời giống như là sợi dây xích, anh chị em đang đi ngang qua địa ngục với Nó; và sợi dây xích của nó chỉ mạnh nhất ở mắt xích yếu nhất, và Đức Chúa Trời muốn chúng ta giữ mọi Lời của Nó. Vậy thì đó là sự trước tiên của Kinh Thánh; chỉ phá vỡ một Lời, đã đưa cả nhân loại vào trong bóng tối của sự chết.

57 Chúa Jésus đã đến ở giữa Kinh Thánh, và Ngài phán rằng, “Người ta sẽ sống chẳng phải chỉ nhờ bánh mà thôi, song nhờ mọi Lời.” Không chỉ một phần của Lời, hay chín mươi chín phần trăm; nhưng mọi Lời, giống như Ê-va và A-đam.

58 Và trong phần cuối của Kinh Thánh, Khải Huyền 22:18, Ngài phán rằng, “Hễ ai bớt một Lời ra khỏi Đây, hoặc thêm một lời vào Nó!”

59 Vậy tại sao chúng ta cần đưa vào ở trong Đây ý kiến của người nào đó về các sự việc, trong khi đây là Chính Ý Kiến của Đức Chúa Trời về điều đó? Chúng ta muốn bớt điều Ngài đã phán. Và cũng có lời chép, “Hãy để mọi lời của loài người là lời nói dối, và của Ta là Lẽ thật.”

60 Đó là vấn đề với tiên tri này. Trong thời đại của Giê-rê-mi, ông là một tiên tri, ông có Lời của Chúa. Và anh chàng này đang cố tiêm điều gì đó vào Nó. Vậy thì, không thể dựa trên điều đó. Và tôi đang ví sánh những bể chứa nước này lúc bấy giờ với những hệ thống này mà chúng ta đã cố nhận lấy, và thay thế Lời nguyên thủy của Đức Chúa Trời.

61 Vì, không gì có thể thế chỗ của Nó. Đó là Đức Chúa Trời. “Ban đầu có Lời, và Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời. Và Lời đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta.” Và Hê-bơ-rơ 13:8, đã nói, “Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Làm sao chúng ta có thể xóa đi Điều đó? Nó phải là Lẽ thật. Ngài vẫn không hề thay đổi. Ngài vẫn y nguyên trong mọi nguyên tắc.

⁶² Đó là lý do anh chị em vui hưởng Nó, anh chị em Báp-tít và Giám Lý, và Công giáo và Trưởng Lão, và vân vân, vui hưởng sự Hiện diện đó. Ở nơi nào đó, trong anh chị em, anh chị em đã tin nhận Đức Chúa Trời. Có lẽ lúc nào đó trong cách tri thức, có lẽ anh chị em đã cảm thấy Quyền năng của Đức Chúa Trời, và anh chị em là đầy tớ của Đức Chúa Trời; song khi anh chị em có thể thật sự bước vào trong Đức Chúa Trời, và nhận biết chỗ của mình ở trong Ngài, như một con trai hay con gái của Đức Chúa Trời, đó là điều mang lại cảm xúc lớn lao cho anh chị em, mà Đức Chúa Trời đã định cho anh chị em có.

⁶³ Bây giờ chúng ta để ý trong Phúc âm Mác, chương thứ 16, Chúa Jêsus đã không phán, “Hãy đi khắp thế gian, và—và—và dạy dỗ.” Ngài phán, “Hãy đi rao giảng Tin lành.” Rao giảng Tin lành, là, biểu hiện Quyền năng của Đức Thánh Linh! “Hãy đi khắp thế gian, và biểu hiện Quyền năng của Đức Thánh Linh.”

⁶⁴ Nói chuyện với một anh em, một trong những nhà tài trợ cho...buổi nhóm của tôi ở Ấn Độ, ở Bombay tại đó, dưới Nam Phi và những nơi khác, nơi những nhà truyền giáo đã dạy Nó như một lời hay như một quan niệm tri thức. Nhưng một ngày nọ trong buổi nhóm, khi Đức Thánh Linh giáng xuống, chính Ngài, và đã cứu ba mươi ngàn thổ dân trùm mền ở một buổi kêu gọi tin nhận, và ngay trên cùng mảnh đất nơi họ đang đứng. Những phụ nữ đang đứng đó, là những người trần truồng như khi họ mới chào đời, và chính giây phút mà họ giơ tay lên tin nhận Đấng Christ...

⁶⁵ Và Đức Thánh Linh đã giáng trên nơi ấy và chữa lành hai mươi lăm ngàn người cùng một lúc, ra khỏi xe lăn, cẳng và vông. Thị trưởng thành phố đã bảo tôi, ngày hôm sau, nhìn đoàn xe tải chất hàng này đang đi xuống phố.

⁶⁶ Những phụ nữ đang đứng đó, trần truồng, mà không biết họ trần truồng. Nhưng ngay khi Đức Thánh Linh đập vào họ, họ gấp tay che lại bước đi khỏi sự hiện diện của những người đàn ông của họ.

⁶⁷ Và tôi đang ngạc nhiên rằng làm thế nào mà chúng ta ở nước Mỹ tự xưng mình là một đất nước Cơ-đốc giáo, và ở trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời; và mỗi năm chúng ta, những phụ nữ của

chúng ta, cõi ra nhiều hơn. Và chị em nên mặc vào nhiều hơn. Và chị em càng mặc nhiều Đấng Christ vào, chị em sẽ càng ý thức được tình trạng của chính mình hơn. Đôi khi tôi thấy cách nhiều người hành động trên đường phố, tôi tự hỏi đó có hoàn toàn là người có tâm thần đúng đắn không. Dường như họ không nhận biết rằng khi họ làm thế, những gì họ đang làm, họ đang tự làm mỗi cho ma quỷ, và đưa linh hồn xuống địa ngục. Đúng thế. Nhưng thế gian hiện ở trong sự bại hoại như đã xảy ra trong những ngày của Giê-rê-mi.

68 Bây giờ trở lại với hồ nước. Vậy thì, hồ nước này không thể tin cậy được bởi vì tự nó không thể làm cho đầy. Và nó phải tùy thuộc vào những cơn mưa của vùng đó để làm cho nó đầy, những cơn mưa của vùng đó hay những buổi nhóm phục hưng địa phương, có một buổi nhóm phục hưng nhỏ ở đây và một buổi nhóm phục hưng nhỏ ở đó, hay đại loại như vậy, để làm nó đầy lên. Vì thế nó không thể được tin tưởng. Nó không thể tự làm đầy. Nó không đủ, cho chính mình. Nó không thể làm điều đó. Và nó phải lệ thuộc vào những cơn mưa, để làm đầy nó.

69 Thế thì chúng ta hãy để ý nơi nó—nó có được mưa, nơi nó có được nước của nó ở đâu, cái hồ đó. Nó đến từ trên mái của chuồng ngựa, chảy xuống, nơi mà tất cả bụi bặm dơ dáy thổi lên đó, nó rửa ngay vào trong nước mưa, và chảy xuống ngay vào hồ, một cái bể chứa nước do con người làm nên. Nó hầu như trở nên giống như một cái hầm chứa phân. Và nó rửa sạch máng xối nhà kho nơi mà mọi súc vật, của mùi thối trong sân nuôi gà vịt quanh nhà kho, và vân vân, và chảy xuống nằm đó. Và không khí thổi vào—vào bụi và các thứ trên chuồng ngựa, rồi cơn mưa vùng đến rửa sạch, cơn mưa, rửa sạch đi.

70 Và rồi nước có thể mang đến bằng máng xối do con người làm nên qua một ống dẫn nước nhân tạo, tới một bể chứa nhân tạo. Và rồi khi nó đến đó, nó dơ dáy, quá dơ dáy đến nỗi anh chị em phải đặt một miếng vải lọc trên nó, nếu không thì anh chị em không thể uống nó được. Bây giờ, thấy đó, nó rửa sạch từ mái nhà, bằng máng xối nhân tạo, những ống máng nhân tạo, chảy vào trong bể chứa nước nhân tạo. Và rồi với một thiết bị lọc nhân tạo đặt ở trên nó, để giữ lại những con gián cùng các thứ.

⁷¹ Bây giờ, bây giờ chúng ta để ý, trong những điều này, vài ngày sau khi nước được giữ lại đó, trong giáo phái do con người lập nên này-..., hay, bể chứa. Tôi xin lỗi. Tôi xin lỗi. Được rồi. Sau khi nó—sau khi nó đã được rửa sạch, tất cả các loại thần học cùng các thứ rửa vào trong đó; bây giờ chúng ta đến tìm thấy, khi nó ổn định ở đó vài ngày, nó trở nên tù đọng.

⁷² Và ai cũng biết, lịch sử của hội thánh, khi Đức Chúa Trời ban đến điều gì đó, một sứ điệp chẳng hạn, và nó trở nên tươi mới từ Đức Chúa Trời, rồi sau đó đời—đời sống của nhà sáng lập đó (hay có thể là bất cứ cái gì, anh em gọi người đó là nhà cải chánh, hay muốn nói bất cứ cái gì về điều đó cũng được), sau khi người ấy chết, thì họ thiết lập một hệ thống làm việc và họ lập một tổ chức. Và ngay khi họ lập thành tổ chức ra từ đó, nó chết ngay tại đó. Nó không bao giờ dấy lên lần nữa. Nó đã làm điều đó qua mọi lúc, trở lại, ngay trên điều đó.

⁷³ Liên quan đến linh mục Công giáo này đang ngồi tại đây; khi Đức Chúa Trời tổ chức hội thánh...hay, không tổ chức nó, Đức Chúa Trời không bao giờ tổ chức một hội thánh. Ngài không ở trong loại công việc đó. Ngài ở trong sự sanh ra, không phải tổ chức. Vì vậy, khi Đức Chúa Trời khởi đầu thành lập hội thánh vào Ngày lễ Ngũ Tuần. Và rồi cuối cùng cho đến giáo hội nghị ở Nicaea, Rô-ma, họ đã tổ chức nó, và đó là nơi nó đánh mất đi Quyền năng của mình.

⁷⁴ Rồi chúng ta tiếp tục xuống tới sự cải chánh Luther, và đó là điều vĩ đại. Lời Đức Chúa Trời đã được ban ra, “Người công bình sẽ sống bằng đức tin.” Và khi họ làm thế, thay vì lấy lên, tất cả với nhau, hết thấy họ cùng nhau và tiến bước, họ đã làm nên một giáo hội Lutheran, tự phân rẽ khỏi nhóm này, và rồi nó đã chết.

⁷⁵ Sau đó Đức Chúa Trời đã dấy lên John Wesley, với sự nên thánh, sứ điệp về công việc thứ hai của ân điển, và đó là điều tuyệt vời. Nhưng sau Wesley và Asbury, họ đã tổ chức nó, nó đã chết.

⁷⁶ Rồi đến Ngũ Tuần với sự khôi phục các ân tứ. Họ đang làm tốt, điều gì đã xảy ra? Tổ chức nó và nó chết. Thật chính xác.

77 Bây giờ giữa tất cả các điều này, Đức Chúa Trời vẫn kêu gọi những người còn sót lại ra khỏi mỗi một dòng dõi này. Ngài chắc chắn kêu gọi. Và đó là thì giờ ra khỏi của chúng ta, để nhóm họp lại với nhau. Và đó là những gì tôi suy nghĩ, Hội Thương Gia Tin Lành Toàn Vẹn đã đóng một phần lớn trong việc phá vỡ những bức tường này, và nói rằng, “Không có sự khác biệt trong chúng ta. Chúng ta hãy đến với nhau và thờ phượng Đức Chúa Trời dưới một nguyên tắc, không phải dưới một tổ chức.” Nếu nó là một tổ chức, tôi ra khỏi bực giảng ngay bây giờ. Tôi không có liên quan gì với nó.

78 Những gì nó có, phải là sự thông công, và không phải là sự thông công với tín điều nào đó, nhưng sự thông công trong Đấng Christ, bởi quyền năng của sự sống lại của Ngài. Đó là điều mang lại Sự Sống, nó mang lại sự sanh ra.

79 Và trước khi sự sanh ra có thể đến, chúng ta nhận biết phải có sự chết ở đó trước sự sanh ra. Và sự sanh ra là một tình trạng hỗn độn, tôi không quan tâm loại sanh ra là gì. Nếu nó ở trong một chuồng heo, hay—hay là ở bất cứ nơi nào, nó là một tình trạng hỗn độn. Và vì thế sự Sanh ra mới, khiến anh chị em làm những việc mà bình thường anh chị em hẳn không nghĩ mình sẽ làm. Nhưng khi anh chị em sẵn sàng chết với chính mình, thì anh chị em được sanh lại, một tạo vật mới trong Chúa Cứu Thế Jêsus, lúc ấy các sự việc, mở ra và sự sống trở nên một cảnh tượng mới đối với anh chị em, bởi vì anh chị em tin nhận Thân vị của Đức Chúa Jêsus Christ, và không đến với học thuyết nào đó hay tín điều nào đó.

80 Hoặc, ngay cả với Lời được viết ra, Nó phải là được sống lại bởi Đức Thánh Linh. Cho dù anh chị em có hệ thống thần học nhiều thế nào đi nữa, nó đang nằm chết ở đó. Tôi có thể có một nắm lúa mì; cho đến khi nó đi vào tiến trình tới nơi nó có thể được sống lại, lúa mì sẽ không bao giờ có sự sống. Và anh chị em có thể có tấm bằng tiến sĩ, Triết học, Luật, bất cứ điều gì anh chị em muốn; nhưng cho đến khi Đức Thánh Linh giáng trên đó và làm cho nó sống lại với anh chị em, như một kinh nghiệm cá nhân với Đức Chúa Trời, thì lúa mì không ích lợi gì. Sự hiểu biết của anh chị em là vô ích.

⁸¹ Như người Anh quốc này đã nói tối hôm nọ ở đây, tôi đã rất kinh ngạc về điều đó. Tất cả sự hiểu biết người ấy có, như Phao-lô, ông đã phải quên hết điều ông biết, để tìm thấy Đấng Christ, làm những điều mà ông nghĩ ông sẽ không làm.

⁸² Nhưng đó là cách Đức Chúa Trời thực hiện, Ngài làm bề mặt chúng ta trong hệ thống giáo dục của chúng ta. Không như là tôi đang cố ủng hộ sự ngu dốt, nhưng tôi đang cố nói với anh chị em sự khác biệt. Giáo dục có thể không hề mang lại Sự Sống. Chính Thánh Linh của Đức Chúa Trời mang đến Sự Sống, và Sự Sống đó không phải chỉ đến từ những buổi nhóm phục hưng tri thức. Nó phải đến từ Kinh Thánh, sự phục hưng Lời, và Lời đó hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Và khi Nó giáng xuống ngày hôm nay, và làm sống lại, anh em có được những kết quả giống như anh em đã có trong Công Vụ 2. Chính xác. Nó luôn luôn có, và nó sẽ luôn luôn có, bởi vì đó là Thánh Linh của Đức Chúa Trời tác động trên bầu không khí đó.

⁸³ Bầu không khí làm những việc đó. Đó là lý do anh em luôn được dạy dỗ, “Hãy mang con cái người đến đây.” Thế đấy, chắc chắn điều đó đúng. Tôi vui mừng thấy con gái tôi, Rebekah, đi vào và ngồi xuống, chỉ cách đây vài phút. Một số anh chị em thấy tôi nháy mắt ra hiệu với một phụ nữ, đó là con gái tôi, vì thế cô ấy đi vào và ngồi xuống. Tôi muốn cô ấy nhận lãnh phép báp-têm bằng Thánh Linh, và đó là lý do cô ấy ở đây trong buổi nhóm. Đó là mục đích của điều đó. Nó đi với bầu không khí.

⁸⁴ Như cụ Tiến sĩ Bosworth thường nói trước đây, “Anh có thể lấy trứng gà và để nó dưới một chó con, nó sẽ nở ra gà con.” Tại sao? Bởi vì nó là một cái trứng và có không khí thích hợp.

⁸⁵ Tôi không quan tâm nếu bạn là Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão; trong bầu không khí thích hợp, nó sẽ nở ra một đứa trẻ sơ sinh của Đức Chúa Trời. Đó là bầu không khí làm điều đó, cho dù bạn có cái đuôi giáo phái gì đi nữa.

⁸⁶ Thường đối với bầy gia súc. Tôi để ý nhân viên bảo vệ rừng khi chúng tôi đưa chúng vào trong rừng, ra ngoài vùng—ra ngoài vùng đất nuôi dưỡng ở các trại nuôi gia súc, và đưa chúng vào rừng. Người ấy đứng đó và nhìn chúng đi qua cổng, ở hàng rào tập trung vật nuôi. Người ấy không hề để ý đến loại gì, bởi vì có

tất cả các loại thú vật đi qua đó. Nhưng có một điều anh ta để ý, thể máu của nó. Nó phải là Hereford thuần chủng nếu không thì nó không thể đi vào rừng đó, bởi vì đó là Hiệp hội Hereford thả súc vật đi ăn cỏ rừng ấy. Nó phải có thể máu, để giữ đúng nòi giống.

⁸⁷ Và tôi nghĩ rằng đó là cách sẽ xảy ra trong Ngày Phán Xét. Ngài sẽ không hỏi tôi có phải là tín đồ Giám Lý, Báp-tít, Ngũ Tuần, hay là Trưởng Lão không, nhưng Ngài sẽ tìm kiếm thể Huyết. “Khi Ta thấy Huyết Ta sẽ vượt qua người.” Đó là sự việc.

⁸⁸ Vì thế chúng ta thấy rằng những hồ nước này, sau khi chúng được đào lên một lát, chúng thì...chúng trở nên ứ đọng và chúng không tốt. Và rồi nó, cũng, trở nên nhà của ếch nhái và thằn lằn và rắn và gián và các mầm gây bệnh, và bất cứ thứ gì nữa, bởi vì nó là một tình trạng bị ứ đọng đẩy vào đó. Anh chị em có thể tưởng tượng, việc rửa sạch mái chuồng ngựa, hay mái nhà gần chuồng ngựa, hoặc bụi bặm bất cứ nơi nào, loại gián và vi trùng gây bệnh, cùng mọi thứ gì khác, mà rửa vào trong hồ chứa nước này không?

⁸⁹ Vậy thì, nó là một ví dụ hoàn hảo về bất cứ loại hệ thống nào do con người làm nên. Người ấy là sự thất bại, từ đầu. Đó là lý do người ấy cần một Đấng Cứu Rỗi. Người ấy không thể tự cứu chính mình, anh ta không thể làm được điều gì cho nó. Người ấy bị hư mất, từ đầu. Người ấy được sanh ra trong thế gian, đầy tội lỗi, người ấy đến với thế gian nói dối. Khởi đầu, anh ta là kẻ nói dối, vì thế làm sao trong thế gian người ấy có thể tự làm bất cứ điều gì cho chính mình? Làm sao có thể là một người thánh được?

⁹⁰ Không có người thánh nào. Không có giáo hội thánh nào. Chỉ có một Đức Thánh Linh! Không có một giáo hội thánh, một dân thánh; chính là một Đức Thánh Linh ở giữa một dân sự, đó là điều hiện có. A-men. Không có một núi thánh nơi Phi-e-rơ và những người khác đứng; núi không thánh. Nhưng chính là Đức Chúa Trời Thánh khiết, ở trên núi, làm cho nó nên thánh. Không phải là một người thánh; chính là Đức Thánh Linh đã dùng con người đó, làm cho nó thánh khiết. Không phải con người; nhưng Thân vị của Đức Thánh Linh! Đó không phải là con người; bởi

vì, người đó chỉ là con người, “sinh ra trong tội lỗi, hình thành trong gian ác, đến với thể gian nói dối.”

⁹¹ Bất cứ hệ thống nhân tạo nào sẽ giữ người ấy ngay trong đó. Người đó sẽ bị tri thức làm cho mù đi không thấy sự việc, đôi mắt tri thức, mà họ nghĩ, “Tôi thuộc về giáo hội, tên tôi được ghi trong sổ. Tôi đã làm *điều này*. Cha tôi là *thế này*, và đại loại như vậy.” Điều đó dường như được lắm; mà, nó thì, chẳng có gì để nói chống lại điều đó. Nhưng tuy nhiên, thưa các bạn, Chúa Jêsus đã phán, “Nếu một người không sinh lại, người ấy thậm chí không thể thấy,” *thấy*, ở đó, không có nghĩa là người ấy thấy bằng mắt của mình, nhưng, “*hiểu biết* Nước Thiên đàng.” Cho đến khi bạn được sinh ở trong đó!

⁹² Làm sao nhà truyền giảng phúc âm Báp-tít này, làm sao người ấy đứng đó và chỉ trích và làm trò cười về Nó? Đấy, không có gì trong anh ta có thể ngay cả tin nhận Nó; nhưng Đức Chúa Trời phải thực hiện điều đó, đấy. Đức Chúa Trời ban cho người ấy Đức Thánh Linh. Người ấy đã biểu lộ rằng điều này không phải là giả hình, đây là Lời. Anh ta chỉ nghe điều đó từ một ý kiến trường lớp, và họ cố lấy mọi ơn—ơn phước của Đức Chúa Trời và đặt nó trên một thời đã qua rồi.

⁹³ Một thầy giảng Báp-tít trẻ tuổi, ở đây cách đây không lâu, đang ngồi hiện diện ngay ở đây sáng nay; và anh ấy đã đến với tôi, và anh nói, “Anh Branham à, có một điều mà anh đang làm sai.”

Tôi nói, “Xin giúp tôi biết.”

⁹⁴ Và anh ta nói, “Anh thì, tôi nghĩ anh thì chân thành và là một người tốt, nhưng...”

Tôi nói, “Cảm ơn, anh.”

Anh ta nói, “Nhưng có một điều anh đang làm sai.”

Tôi nói, “Tôi hi vọng Chúa thật sự tìm thấy một điều sai.”

⁹⁵ Và anh ấy nói, “Ồ, có... Đây là điều anh đang làm sai.” Nói, “Anh đang cố giới thiệu với thể gian một chức vụ sứ đồ, và,” nói rằng, “chức vụ sứ đồ đã chấm dứt với các sứ đồ rồi.”

⁹⁶ Tôi nói, “Như một tín đồ Báp-tít với một người Báp-tít, tôi muốn hỏi anh một câu.”

Nói, “Điều gì?”

97 Tôi nói, “Anh tin Lời Đức Chúa Trời được hà hơi, từng chút trong Nó không?”

Anh ấy đáp, “Ồ, tất nhiên rồi.”

98 Tôi nói, “Thế thì, Ngài đã phán, ‘Đừng thêm một lời, hay bớt một Lời.’ Vì,” tôi đã nói lúc ấy, “tôi sẽ chỉ cho anh thấy chỗ Ôn phước sứ đồ đến trên dân sự, bởi một lời hứa của Đức Chúa Trời, vậy thì anh chỉ cho tôi thấy lời hứa của Đức Chúa Trời và khi nào nó sai trật với dân sự. Đấy, nếu anh không thể đưa ra điều đó trong Lời, thế thì—thế thì hãy quên nó đi, đấy,” tôi nói, “bởi vì Nó vẫn đang diễn ra.”

99 Anh ấy không hề nói gì trong vài phút. Và vì thế tôi nói, “Thôi được, thế thì, thưa anh, tôi muốn hỏi anh điều này. Phi-e-rơ đã giới thiệu sứ điệp sứ đồ, vào Ngày lễ Ngũ Tuần. Và hết thảy chúng ta biết đó là thật, vì ông đã có các chìa khóa của Nước Trời, mà Chúa Jêsus đã ban cho ông. Và vậy thì hãy xem những gì ông đã nói. Ông nói, ‘Hãy hối cải, ai nấy trong các ngươi, và phải nhân Danh Đức Chúa Jêsus Christ mà chịu phép báp-têm để được tha tội mình, rồi các ngươi sẽ được lãnh sự ban cho của Đức Thánh Linh. Vì lời hứa thuộc về các ngươi, và con cái các ngươi, và thuộc về hết thảy mọi người ở xa, tức là bao nhiêu người mà Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta sẽ gọi.’ Thế thì nếu có một chỗ Ngài đã lấy điều đó đi, thì điều gì đã xảy ra với những lời của Phi-e-rơ vào Ngày lễ Ngũ Tuần?” Thấy không? Không, nó không hề chấm dứt!

Chiên Con yêu dấu chết, Huyết báu Ngài tuôn
đổ

Sẽ không bao giờ mất Quyền năng của nó,
Cho đến khi tất cả Hội thánh của Đức Chúa Trời
được cất lên

Được cứu, không còn tội lỗi nữa.

Rồi trong một bài ca êm dịu hơn, cao quý hơn,
Tôi sẽ hát Quyền năng cứu rỗi của Ngài,
Khi lưỡi ngập ngừng, ngọng ngịu tội nghiệp
này
Nằm im trong mồ mả.

¹⁰⁰ Xin Đức Chúa Trời giúp tôi tin Điều đó và nắm giữ Nó, và hết thấy chúng ta, và đứng bên Nó, bởi vì Nó là Lễ thật Phúc Âm! Vâng, thưa quý vị.

¹⁰¹ Một người khôn ngoan sẽ không bao giờ nhìn vào những điều này. Và biết rằng chúng không có tác dụng. Chúng không bao giờ có tác dụng. Một tôn giáo có tổ chức và một kinh nghiệm có tổ chức sẽ không bao giờ có tác dụng trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời. Nó phải đến, thuần khiết, từ Đức Chúa Trời. Nó đã không hề được Đức Chúa Trời sử dụng, không lần nào trong quá khứ mà Đức Chúa Trời đã từng sử dụng một hệ thống như vậy. Vậy thì anh chị em, ô, anh chị em trở nên những thành viên và những việc như thế. Nhưng tôi muốn nói dòng dõi chân thật của Đức Chúa Trời, Ôn phước giống như đã giáng xuống vào Ngày lễ Ngũ Tuần, nó không bao giờ đến bởi sự tổ chức; nó đến bởi sự sanh ra, được sanh lại.

¹⁰² Chúng ta lấy Y-sơ-ra-ên làm ví dụ chẳng—chẳng hạn, mà họ đã có. Để ý, “Họ đã lia bỏ Ngài, là nguồn nước sống của họ, và tự đào lấy những cái hồ.” Anh chị em có thể hình dung một—một—một—một việc, khi một người ở một giếng phun, đang uống, và rồi muốn làm cho mình một hồ nước, đấy, để uống nó không? Vậy thì đó là những gì nhà tiên tri đã nói, đó là điều Lời Đức Chúa Trời đã nói. Đó là những gì Đức Chúa Trời đã phán với nhà tiên tri. “Các người đã bỏ Ta và—và đã lia bỏ Ta, là Nguồn nước sống; mà tự đào lấy hồ, mà hồ nứt ra, và chúng không chứa nước được.”

¹⁰³ Thấy, điều gì đó, họ muốn có điều gì đó họ có thể kiểm soát, hay là tỏ cho thấy những gì họ đã làm. Đó là sự—đó là sự điên rồ của tôn giáo được tổ chức. Nó luôn đang cố gắng, họ phải có điều gì đó trong chính họ. Họ phải có tất cả những hệ thống và xã hội này, cùng các thứ, “Và tôi thuộc về điều này bây giờ.” Thay vì cứ là con cái khiêm nhường của Đức Chúa Trời, họ muốn làm điều gì đó mà họ có thể tỏ cho thấy chính mình. Thay vì để Đức Chúa Trời làm điều đó theo cách của Ngài, họ muốn làm theo cách của họ. Và đó là cách những hệ thống có giáo hội ngày nay. Không... Mỗi hệ thống, người thì muốn cách *này*, người muốn cách *kia*. Nếu bạn là một tín đồ Giám Lý, bạn phải làm điều đó cách *này*.

Tín đồ Báp-tít, cách này. Tín đồ Trưởng Lão, Công giáo, bất kể là gì đi nữa, họ có những hệ thống của họ. Không có gì chống lại điều đó, nhưng đó không phải là điều tôi đang muốn nói về.

¹⁰⁴ Con người muốn làm theo cách của họ, và Đức Chúa Trời đã có cách của Ngài để làm điều đó. Và Ngài phán, “Các người đang giữ cách của mình, đào lấy hồ rạn nứt; mà không muốn chấp nhận đường lối Ta, đường lối của Sự Sống.”

¹⁰⁵ Và đó là điều ngày nay cũng xảy ra như vậy. Thật không khác một chút nào. Nghĩ cách mà con người thật ngu xuẩn lìa bỏ giếng phun có dòng nước tinh sạch trào ra, và rồi người đó muốn đi đến với một cái hồ rạn nứt mà người tự làm, và đào ra cho mình một cái hồ chứa nước, với rác rưởi đó trên mái chuồng ngựa chảy vào nó, rồi uống lấy nước ấy. Chắc chắn tâm thần người đó ấy có điều gì không ổn.

¹⁰⁶ Khi một người muốn bám chặt lấy một—một quan niệm giáo hội về lời Kinh Thánh, thay vì tin nhận Đức Thánh Linh mà chứng thực lời Kinh Thánh và làm cho Nó thành hiện thực với anh chị em, có điều gì không ổn về mặt thuộc linh với người ấy. Điều đó hoàn toàn đúng. Tất nhiên, Đức Thánh Linh! Mỗi người có một sự thông giải về Kinh Thánh của họ, những gì bạn suy nghĩ là đúng. Đức Chúa Trời không cần sự giúp đỡ của bạn. Đức Chúa Trời không cần sự thông giải của bạn.

¹⁰⁷ Đức Chúa Trời có Đấng Thông Giải của Chính Ngài. Đức Chúa Trời thông giải theo cách Ngài—cách Ngài nói Ngài sẽ làm. Chúa đã phán từ ban đầu, “Hãy có sự sáng,” thì có sự sáng. Điều đó không cần sự thông giải nào cả. Đó là điều Đức Chúa Trời đã làm. Ngài phán “một nữ đồng trinh sẽ chịu thai,” nàng đã có thai. Điều đó không cần sự thông giải nào. Ngài phán Ngài sẽ “đổ Thần Ngài trên mọi loài xác thịt,” Ngài đã tuôn đổ. Không cần sự thông giải nào. Đức Chúa Trời thông giải Lời của Chính Ngài bằng sự chứng thực Nó, và biểu lộ Nó, và chứng minh Nó.

¹⁰⁸ Đó là cách một tiên tri được chứng minh là thuộc về Đức Chúa Trời. Ngài phán, “Nếu có giữa các người, ai là người thiêng liêng hay tiên tri, Ta là Chúa sẽ làm cho chính Ta được biết với người đó trong khải tượng, nói cùng người ấy qua những giấc

mơ. Và những gì người ấy nói đều ứng nghiệm, thì hãy kính sợ người; nhưng nếu không, thì đừng làm điều đó.”

¹⁰⁹ Đó là điều giống như khi Đức Chúa Trời phán Lời Ngài, và người đó nói, “Lời là *Đây*,” và nó xảy ra cách ấy, thế thì đó là Đức Chúa Trời đang làm điều ấy.

¹¹⁰ Nhưng nếu người đó nói, “Đó là cách *này*, và những ngày ấy đã qua rồi,” tại sao nó lấy tất cả...Người đó với lấy một miếng bánh vì đói, trong tay mình, để cho con cái, và lại lấy nó cất đi; và chúng đang đói. Tại sao anh em muốn uống nước từ hồ nước trong khi giếng phun này đã có ở đó?

¹¹¹ Vậy thì nguồn Sự Sống là gì nào? Điều gì là nguồn Sự Sống, nguồn Nước sống? Chúng ta sẽ ví sánh Nó, với một giếng phun.

¹¹² Bây giờ tôi muốn anh em để ý sự khác nhau giữa một hồ nước và một nguồn nước sống; giếng phun, và một hồ nước rạn nứt cũ kỹ ở ngoài đó đầy gián nhện, rắn lằn, ếch nhái, vi trùng, bất cứ thứ gì khác nữa, đấy.

¹¹³ Và đây là một giếng phun. Nào hãy xem điều này. Nó tự cung cấp. Anh em không phải kiểm hệ thống lớn nào và mất nhiều tiền vào nó. Anh em không phải gia nhập nhiều thành viên. Nó cấp dưỡng cho những thành viên của nó, thuộc về Thánh Linh của Sự Sống trong họ, đang hoạt động.

¹¹⁴ Để ý nước mà đến từ nó, tươi mát, tinh khiết và trong sạch. Không phải một hồ chứa, cái gì đó bị ứ đọng đã không còn được lưu trữ bởi bốn mươi, năm mươi đầu óc khác nhau, nói rằng, “*Điều này đúng, và điều kia đúng, và quan điểm này,*” và bầu cử và mời gọi, và như họ làm, và rồi lập thành giáo phái ra từ đó. Nó tinh khiết và trong sạch, Lời thuần khiết của Đức Chúa Trời, đến từ bàn tay của Đức Chúa Trời. Nó là một giếng phun thật.

¹¹⁵ Để ý, bí mật quyền năng của nó là ở trong chính nó. Con người không thể tìm thấy điều đó. Một loại áp lực nào đó, ở bên dưới nó, điều đó đang làm cho nó phun trào ra.

¹¹⁶ Tôi còn nhớ khi tôi, còn là, người quản lý khu vực săn bắn của bang Indiana, tôi thường đi đến gần Hạt Harrison, có một giếng phun cố định, một con suối. Nó luôn sôi trào lên. Và thật sự, ồ, nó trông giống như là thứ hạnh phúc nhất. Cho dù tuyết trên mặt

đất, phủ băng, bị đóng băng, trời lạnh thế nào đi nữa, nó vẫn sôi sục; trong khi cái ao và bể chứa nước cũ kỹ do con người làm ra, với đầy ếch nhái cùng mọi thứ, ở ngoài đó, bị đông cứng.

117 Và điều đó chỉ cho thấy bất cứ giáo phái nào, qua sự thiếu vắng một chút Đức Thánh Linh hay sự thay đổi không khí một chút, sẽ bị đóng băng hết. Nhưng giếng phun của Đức Chúa Trời, Ngài thì—Ngài thì hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi, điều đó giữ cho các thứ sôi trào và đẩy nó ra. Và không có gì ở trong đó, từ đầu. Và bất cứ thứ gì đi vào trong đó, nó sẽ đẩy ra ngoài theo cách ấy.

118 Cái giếng đó đang sôi sục như thế, và ngày nọ ngồi ở đó, tôi đã nói, tôi nghĩ, “Mình nghĩ mình sẽ nói chuyện với cái suối đó, chỉ một lát.” Tôi lấy mũ ra, và tôi nói, “Bạn rất vui về điều gì thế? Bạn đang sử dụng vì điều gì? Có lẽ là vì những con nai, thỉnh thoảng đến uống nước của bạn.”

Nếu nó có thể nói, nó ắt đã nói, “Không.”

Tôi nói, “Có lẽ chính là vì tôi uống nước từ bạn.”

“Không, không phải thế.”

119 Tôi nói, “Ồ, điều gì đang khiến bạn rất tinh khiết, rất trong sạch? Điều gì—điều gì khiến bạn đang sôi sục, mà khiến bạn sôi sục, đây sự vui mừng luôn mọi lúc, và không có gì có thể làm bạn băng giá? Bạn đang phun bắn ra trong không trung, và không có gì; ngoài dòng nước tinh sạch.”

120 Nếu nó có thể nói với tôi, các bạn biết cái giếng đó sẽ nói gì không? Nó ắt sẽ nói, “Anh Branham, không phải tôi đang sôi trào, chính là điều gì đó bên trong tôi, làm tôi sôi sục.” Và đó là cách nó xảy ra với...Đó là một từ ngữ nghèo nàn, nhưng anh chị em biết tôi muốn nói gì.

121 Và đó là cách xảy ra với một kinh nghiệm được tái sanh. Anh chị em không thể chứa đựng nó. Nó là một—một giếng nước ở trong anh chị em, đang sôi trào lên trong Sự Sống đời đời. Đấy, có điều gì về nó, mà anh chị em không liên quan gì với. Những bể chứa do con người làm ra có thể bị đông cứng, và họ xin cho sự phục hưng và mọi thứ; nhưng một người ở dưới Nguồn đó, đang sống trong Nguồn đó, đó là ngày và đêm! Không, anh chị

em không phải đợi đến cơn mưa vùng và những buổi nhóm phục hưng khu vực. Anh chị em đầy đầy Nó. “Ta sẽ ban cho người ấy nguồn Sự Sống, ở trong người, sôi trào lên.” Có điều gì ở trong Nó, điều đó tươi mới mỗi ngày, tinh khiết và trong sạch. Đó là Lời thuần khiết của Đức Chúa Trời trong lòng và trong môi miệng anh chị em, đang chứng thực chính Nó, đang nói cho chính Nó. Tôi không quan tâm trời đang mưa, trời có tuyết hay không, bất cứ loại thời tiết gì đi nữa, anh chị em vẫn vui vẻ bởi vì Đức Thánh Linh ở trong đó đang sôi trào. Nó là Quyền năng ẩn giấu. Để ý.Ồ, đó là sự bí mật bên trong nó.

¹²² Nó cho đi chính mình, cách nhưng không, cho bất cứ ai muốn uống và dùng bản chất của nó. Vậy thì anh chị em không lấy ra, nói, “Ồ, vậy tôi chỉ phải đi đến giáo hội Giám Lý vì tôi là tín đồ Giám Lý, để nhóm phục hưng. Tôi sẽ phải đi qua đây, nhưng (nếu) tôi phải đi đến Ngũ Tuần vì tôi là một người tổ chức nhóm phục hưng Ngũ Tuần.” Tôi đang nói cho anh chị em biết, khi anh chị em có được giếng Nước tuôn trào đó, Nguồn đó, thì anh chị em uống bởi nơi đó, không có sự khác biệt, anh chị em cho với bất cứ ai đến gần. Anh chị em sẽ ban cho hi vọng của Sự Sống cho một người Công giáo, cho một người Tin Lành, cho một người Do Thái, cho một người vô thần, hay bất kể là gì đi nữa. Anh chị em thật sự, thật sự có Điều gì đó bên trong mình, đang làm điều đó.

¹²³ Anh chị em để ý một việc khác về điều đó, anh chị em không phải bơm nó. Anh chị em không phải kéo nó, và bơm nó lên. Tôi đã thấy rất nhiều về điều đó cho đến nỗi làm tôi phát ốm, bơm lên điều gì đó; chơi rất nhiều nhạc, và nhảy nhót lên xuống, hay—hay là một đám văn chương vĩ đại ngoài phố, và những dấu hiệu to lớn, “Con người của thời đại.”

¹²⁴ Chỉ có duy nhất một Người của Thời đại, và đó là Đức Chúa Jêsus Christ, Đấng hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Chỉ có một Sứ Giả duy nhất đến từ Đức Chúa Trời, và đó là—đó là Đức Chúa Jêsus Christ. Vâng, thưa quý vị.

¹²⁵ Anh chị em không phải bơm Đây lên, hay kéo Nó xuống. Hoặc, không thì, anh chị em không phải gia nhập Nó. Anh chị em chỉ việc nhận lấy Nó, miễn phí. A-men. “Ta là Nguồn Nước

sống; các người đã lìa bỏ Ta, để đi và tự làm cho mình một số hồ chứa.” Vậy thì anh chị em không phải bơm Nó, bơm Nó, kéo Nó, và gia nhập Nó, đào Nó, không gì khác. Anh chị em chỉ phải nhận lấy Nó, cách nhưng không.

¹²⁶ Anh chị em không cần bất cứ hệ thống thần học do con người tạo ra cho một miếng giẻ để lọc, cũng không, nói với anh chị em qua Nó, điều gì Nó đã làm. Không. Hệ thống thần học do con người làm ra của hệ thống giáo dục nào đó, tôn giáo tự cho mình là đúng trong *điều này*, trong *điều này*, hay hồ nước nào đó của hệ thống tôn giáo; anh chị em không cần điều đó. Nó không có ở đó. Anh chị em đặt một miếng giẻ trên Đó, Nó sẽ ném nó thẳng vào trong không trung. Nó không có liên quan gì với điều đó. Nó tự sống! Nó là Quyền năng của Đức Chúa Trời phun ra vào trong Sự Sống. Tại sao con người lại lìa bỏ một thứ như Thế, để gia nhập vào một hệ thống, thì nhiều hơn những gì tôi có thể nói. Nó không cần bất cứ miếng giẻ lọc nào. Nó không cần cái đó. Nó không cần là...không cần tùy thuộc vào những cơn mưa vùng để làm cho nó đầy. Nó đầy luôn mọi lúc. A-men.

¹²⁷ Một người, tôi nghe họ nói, “Tôi thật ngã lòng vì sự buồn chán ngày hôm nay.” Ô, chao ôi!

¹²⁸ Ô, tôi vui mừng được sống trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, cho dù các sự việc diễn ra đúng hay không. Ngài là Sự Sống của tôi. A-men. Ngài là Sự Sống của chúng ta. Ngài là Sự Sống, Sự Sống dư dật. Vâng, thưa quý vị. Và—và hãy xem những gì Nó làm cho chúng ta. Quyền năng và sự tinh khiết của Nó ở trong chính Nó. Nó không cần sự trang bị từ hồ nước hay bất cứ hệ thống nào khác.

¹²⁹ Người nào đó nói, “Ồ, thể thông công của anh là gì? Hãy cho chúng tôi xem anh có phải là người Báp-tít tốt không. Tôi sẽ thấy anh có thể không.” Hay—hay là, “...một người Ngũ Tuần tốt...nếu anh chị em là người Một ngôi...Hai ngôi...Ba ngôi.” Hoặc—hoặc “...bất cứ là gì đi nữa.” Đấy, Nó không cần bất cứ sự trang bị nào. Nó luôn luôn hoạt động. Vâng.

¹³⁰ Anh chị em biết, trước đây tôi đã có cái hồ chứa cũ này, tôi phải đổ nước xuống đó và châm vào và châm vào và châm vào, với cái bơm cũ này, để lấy nó ra đó; anh em biết, đổ thêm một

ít nước vào trong nó, và chỉ đổ ra một đồng gián nhện cùng các thứ ở trong, bơm ra những con gián và các thứ. Đó thật sự là cách của một số buổi nhóm phục hưng có hệ thống này có.

¹³¹ Nhưng, cảm tạ Đức Chúa Trời, “Có một Nguồn suối đầy Huyết tuôn tràn, nơi tội nhân tắm mình dưới suối huyết này!” Anh chị em không phải làm những thành viên giáo hội; anh chị em phải là những Cơ-đốc nhân ra từ đó khi anh chị em đến với Nguồn nước ấy.

¹³² Tại sao anh chị em lia bỏ Nguồn nước sống, để uống ở một hầm chứa phân như thế?

¹³³ Không bơm lên; năng lực của Nó ở trong chính Nó. Nó không cần châm nước vào, vâng, thưa quý vị, vì (tự Nó) Sự Sống của Chính Nó là ở trong chính Nó. Đó là cách hạt giống của Đức Chúa Trời thì ở trong lòng con người. Sự Sống của Đức Chúa Trời ở trong cá nhân, không phải ở trong giáo hội. Ở trong anh chị em, nó ở trong anh chị em, anh chị em là người có mầm Sự Sống ở trong anh chị em.

¹³⁴ Cứ ném thử Nó một lần là có sức thuyết phục với tất cả các loại giáo sĩ. Hãy mời linh mục Công giáo, hãy mời tín đồ Báp-tít, bất kể là gì đi nữa. Cứ ném thử một lần giếng phun tươi mát vô cùng này, tôi đang nói cho anh chị em, nó đang làm chứng rằng Nó là Lễ thật. Linh hồn khao khát của anh chị em, dù sao đi nữa, nó đang làm chứng với người khao khát, dù sao đi nữa. Vậy thì nếu anh chị em không khát...Người Báp-tít trẻ tuổi này, anh ta không khao khát, từ đầu; nhưng khi anh ta bắt đầu khát, nước ấy ném thấy ngon lạ lùng. Đúng thế, nhưng anh chị em phải khao khát, “sự khao khát phước hạnh,” như Chúa Jêsus đã gọi thế. “Phước cho những kẻ đói khát sự công bình, vì sẽ được no đủ.” A-men. Chúa Jêsus đã phán vậy, thưa các bạn. Vâng, thưa quý vị, Nó là Nguồn phước lành cho sự khát khao.

¹³⁵ Tại sao có người lại muốn đánh đổi Nó để lấy một cái đầm lầy? Làm sao anh chị em lại đánh đổi một giếng nước phun để lấy nước đầm lầy, đầy ruồi nhặng và các ô uế của mọi thứ thần học do con người làm ra, mà Đức Chúa Trời đã phán rằng, “Nếu ai thêm một lời vào Lời Ngài, hoặc bớt một trong những Lời Ngài, thì phần của người ấy sẽ bị cắt ra khỏi Sách Sự Sống”?

¹³⁶ Và khi Đức Chúa Trời đã hứa rằng Ngài sẽ chứng thực Lời này trong mọi thế hệ, “Vì lời hứa thuộc về các người và con cái các người, và thuộc về hết thảy mọi người ở xa, tức là bao nhiêu người mà Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta sẽ gọi,” tại sao anh chị em lại bỡn trên cái bỡn có tính cách hệ thống nào đó mà đã bị ô nhiễm trong nhiều năm, từ ma-na cũ nào đó? Có lẽ ma-na đó cũng được, không có gì để phản đối nó, trong những ngày của Martin Luther, trong những ngày của *điều này* và những ngày của *điều kia*, và những nhà cải chánh khác, không có gì về nó; nhưng ma-na đó đã rơi xuống cách đây đã lâu rồi.

¹³⁷ Nếu chúng ta để ý trong Kinh Thánh, rằng họ đã phải nhạt ma-na đó mỗi ngày. Họ phải có ma-na mới. Sau khi nó hơi cũ một chút, nó bị hư đi. Nó không thể hư thối mà không bị bể ra. Nó phải có vi trùng vào trong đó, hay điều gì đó để—để làm cho nó hư thối. Chúng ta biết điều đó là vậy.

¹³⁸ Và những hệ thống cũng vậy! Sau khi nó bày ra đó từ một buổi nhóm phục hưng lớn đến buổi nhóm khác, và nó bị ô nhiễm và đầy gián nhện, và giống như một cái hồ nước đầy con bọ gậy, như chúng ta thường gọi thế, những con bọ gậy nhỏ sinh sôi trong đó.

¹³⁹ Và đó là vấn đề với kinh nghiệm rất nhiều người ngày nay. Họ thì—họ thì thật sự đầy đầy những cái đuôi bọ gậy, ngộ nguậy từ nơi này đến nơi khác, và từ người này đến người khác, nói những chuyện cổ tích mà không có Lẽ thật trong đó chút nào. Đúng thế, ngộ nguậy từ người này đến người khác. “Tôi là tín đồ Giám Lý; tôi đã gia nhập Báp-tít. Tôi là tín đồ Công giáo; tôi đã đi để có *điều này*. Tôi đi để có *điều kia*.” Nó chỉ là những cái đuôi con bọ gậy.

¹⁴⁰ Ồ, hãy quên đi toàn bộ việc đó, và đến với Nguồn nước (A-men!), là Giếng phun, sự Hiện diện hằng sống của Đấng Christ! Tôi tin Ngài là Nguồn Sự Sống không bao giờ cạn kiệt. Anh chị em càng đến với Ngài, càng nhận được sự tươi mới hơn, và nó càng trở nên lạnh hơn, thì nó càng tốt hơn, và nếm càng ngọt ngào hơn. Tôi đã hầu việc Ngài được ba mươi ba năm, và mỗi ngày càng ngọt ngào hơn ngày trước đó. Tôi đã không bao giờ

bị...Ngài đã phán anh chị em sẽ không bao giờ khát nếu chúng ta uống Nước này. Để ý Nó tuyệt vời làm sao.Ồ!

141 Y-sơ-ra-ên đã làm như nhiều người làm ngày nay, họ lìa bỏ nguồn nước hằng sống, để đi đào lấy cho mình những hồ chứa.

142 Bây giờ nói về ân điển chỉ một lát, ân điển tuyệt vời của Đức Chúa Trời. Chúng ta đã có luật pháp và bởi luật pháp, “Và nếu anh em không đo được với tiêu chuẩn này...Tôi có một cây gậy đo lường tôn giáo; nếu anh em không đo được với điều đó, anh em phải, anh em không thể vào được,” và vân vân. Nhưng Đức Chúa Trời cứu chúng ta bởi ân điển, không phải bởi gậy đo lường. Hiểu không? Nhưng Đức Chúa Trời, nói về ân điển lúc này, thật sự điều này đã xảy ra thế nào, uống từ nơi Ngài, từ cây gậy đo lường này...

143 Dân Y-sơ-ra-ên lầm bầm, lầm bầm. Hãy xem, Ngài phán, “Và Ta sẽ lại thăm viếng ngươi.” Để ý trong lời Kinh Thánh. Để ý, Ngài định thử họ, thăm viếng họ lần nữa. Y-sơ-ra-ên lầm bầm, tại Biển Đỏ, được mời đi theo Ngài qua thứ nước tù đọng của xứ Ê-díp-tô, để là một dân tự do. Họ đã là nô lệ. Họ được mời đi qua để làm một dân tự do, với Ngài. Đi qua Biển Chết, Biển Chết; đúng hơn là, Biển Đỏ, đi qua đó, đi vào trong đồng vắng, mang lại sự phân rẽ ở giữa họ và những kẻ giả mạo đang cố giả mạo điều đó, không có phép cắt bì.

144 Ồ, đó là điều đã gây rắc rối. Mỗi một người trong số họ đã bị hư mất ngay trong đồng-..., hay, ngay—ngay trong biển, Pha-ra-ôn và đạo quân của ông. Họ đã thấy những con người đi bộ bởi Quyền năng siêu nhiên, vì thế họ trở lại và cố bắt chước điều đó, không có được bao hàm trong phước lành. Và khi họ làm thế, họ bị hư mất. Đó là sự so sánh tâm trí xác thịt.

145 Một người mà cố gắng làm điều đó, cố giả mạo điều gì đó, thế thì người ấy đang làm sự so sánh xác thịt về một Cơ-đốc nhân thật.

146 Anh em Ấn Độ của tôi ở đó biết điều đó. Hãy đến khắp khu vực Bombay và anh em sẽ thấy dân sự ở đó, người Hindu và vân vân, nằm trên những bàn đình dài và trên...bước đi trên bề mặt chai và—và bước đi trong lửa, cho thấy những gì họ có thể làm,

và những việc giống như...Đó là sự giả mạo xác thịt của một số người ở trong rừng đó, đang làm điều đó để làm vật hi sinh cho thần tượng của họ.

¹⁴⁷ Chúng ta thấy rằng giữa tất cả đời sống tôn giáo, những sự giả mạo xác thịt, người nào đó cố gắng làm giống như người khác. Chỉ có một gương mẫu duy nhất mà anh em nên giống, đó là giống như Đức Chúa Jêsus Christ, Đấng là Lời. Và rồi khi Lời Đức Chúa Trời đến với anh em, nó sẽ xảy ra cùng cách ấy.

¹⁴⁸ Nhưng Đức Chúa Trời đã dẫn dắt họ vào ngay miền đất hứa, dù sao đi nữa. Họ cũng, đã tìm thấy, mọi bể chứa nước, khi họ khởi hành qua đồng vắng trong cuộc hành trình bấy giờ, sau khi họ đã phân rẽ, họ thấy rằng mọi bể chứa đã khô cạn, với họ.

¹⁴⁹ Và anh em sẽ thấy điều giống như vậy, thưa anh em, khi anh em bắt đầu cuộc hành trình này đến miền Đất hứa. Anh em sẽ tìm thấy những cánh cửa đóng lại. Giống như thầy giảng trẻ đó đã nói, một người Anh, hay là bất kể người đó là gì, và, điều trước tiên anh em biết đấy, giáo hội của anh ta đã đuổi anh ra ngoài. Đấy, chừng nào anh ấy nhận lãnh quá nhiều Đức Thánh Linh, đó là sự kết thúc của nó.

¹⁵⁰ Và chúng ta...và dân Y-sơ-ra-ên tìm thấy điều giống như vậy, như tấm gương, trong cuộc hành trình của họ đến miền đất hứa. Những bể chứa nước đã khô hết. Đúng thế, cuộc hành trình của họ vâng theo Lời hứa của Ngài, hành trình của họ, trong những bể chứa, họ thấy khô cạn. Lúc bấy giờ họ thấy không thể dựa vào bể chứa—những bể chứa nước đó, cho cuộc hành trình.

¹⁵¹ Và nếu anh em định hành trình trong sự vâng theo Lời của Đức Chúa Trời, và cố gia nhập *cái này* và gia nhập *cái kia*, anh em sẽ thấy không có một bể chứa nước nào trong thế gian sẽ cung ứng Nó. Không chút nào. Anh em là một cá nhân. Đức Chúa Trời dẫn dắt anh em thật đúng đường lối Ngài muốn dẫn dắt. Thế thì, chúng ta thấy ngày nay cũng giống vậy, và hết thấy những thùng chứa nước đều khô cạn.

¹⁵² Nhưng lời hứa, thì luôn luôn đúng, với Đức Chúa Trời Đấng sẽ giữ lời hứa của Ngài với dân sự Ngài. Ngài đã hứa cung cấp mọi điều họ cần, vì vậy Ngài đã làm điều đó. Ở giữa của những

bể chứa nước trống rỗng, khô khan ấy, cứ suy nghĩ về điều đó; và dân Y-sơ-ra-ên lầm bầm, trong đồng vắng, trong cuộc hành trình của họ! Ngài đã kêu gọi nhà lãnh đạo đầy tớ của Ngài, tiên tri Mô-i-se, ra một bên, và mở ra một nguồn nước sống, bằng Văng Đá bị đánh đập, để dân sự tin Ngài sẽ không bị hư mất.

153 Trong ngày này, điều đó nói về ân điển, với tôi. Chúng ta không xứng đáng. Cách mà chúng ta đã làm, cách mà chúng ta đã sống, chúng ta không xứng đáng.

154 Nhưng Đức Chúa Trời, trong ngày này, giống như ngay tại đây sáng nay, hãy xem, với Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão, Công giáo, và hết thảy, Ngài đã mở ra một Nguồn nước. Hê-bơ-rơ 13 chứng minh điều này, rằng Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Vậy điều đó—điều đó làm cho có thật, Giăng 3:16, “Vì Đức Chúa Trời quá yêu thương thế gian, đến nỗi Ngài đã ban Con một của Ngài, hầu cho hễ ai tin Đấng ấy không bị hư mất, mà được Sự Sống đời đời.”

155 Và nó được nhắc lên vì một lý do kép, bởi vì nhiều người đang lầm bầm và phạm tội, và họ bị răn cấm và họ sắp chết; và vì sự tha thứ tội lỗi của họ, và sự chữa lành bệnh tật của họ.

156 Và đó là cùng một Nguồn được mở ra cho chúng ta ngày hôm nay, vì sự cứu rỗi của chúng ta và cho sự chữa lành của chúng ta, sự chữa lành thể chất. “Vì Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.”

157 Và khi Văng Đá bị đánh bởi Lời được hứa của Đức Chúa Trời, đã ra lệnh, Nó phát ra một giếng phun nước trong lành tinh sạch; không—không bị ứ đọng, không ô nhiễm, ngoài Chính sự Hiện diện của Đức Chúa Trời. Nước tinh khiết, và nó đã cứu mọi người uống nước đó. Vậy thì chúng ta biết rằng điều đó là có thật, bởi vì chúng ta đã đọc điều đó trong Cựu Ước, như một hình bóng.

158 Vậy thì, anh em không phải kéo nó, bơm nó, kết hợp nó, đi vào trong thần học viện để học cách sử dụng nó. Họ sẽ nói cho anh em biết cách sử dụng nó ở đó, đấy, “Ồ, thôi được, anh, nếu anh đã nhận lãnh Đức Thánh Linh, chúng tôi tin điều đó, nhưng vậy thì anh—anh làm điều đó cách này.”

159 Nhưng, anh em thấy, không có sự kiểm soát về nó. Anh em không sử dụng Đức Thánh Linh; Đức Thánh Linh sử dụng anh em, đấy. Đấy, anh em không, anh em không sử dụng Đức Thánh Linh; mà Đức Thánh Linh sử dụng anh em. Một ân tứ không phải là điều gì đó anh em nhận lấy, giống như một con dao, và gọt cây viết bằng nó. Chính là sự đầu phục chính mình với Đức Chúa Trời, và làm cho chính anh em ra khỏi cách đó để Đức Thánh Linh có thể sử dụng anh em.

160 Để ý, họ không bao giờ bớm nó hay kéo nó, hay là họ không bao giờ phải hỏi, “Bây giờ làm thế nào tôi dùng nước này?” Bởi vì, họ đã biết cách dùng nó. Họ khát. Họ đã biết điều gì để làm với nó.

161 Và một ông hay một bà cũng vậy, điều gì, bất kể người đó thuộc về tín điều hay giáo phái gì. Nếu người ấy đang khát khao Đức Chúa Trời, người đó không phải chạy vào lại trường thần học, giống như anh em người Anh này, hay là anh em Anh quốc đã làm, tối hôm qua, phải trở lại và hỏi ý kiến như thế nào, với giáo hội Anh quốc, làm thế nào anh ấy phải sử dụng ân tứ lớn lao mình có, việc nói tiếng lạ, và anh ta phải làm *điều này* như thế nào. Họ sẽ đá anh ra ngoài, ngay từ đầu. Hiếu không? Anh ấy khát, vì thế Đức Chúa Trời chỉ đổ đầy anh ấy. Chỉ thế thôi với điều đó. Đó là sự khát khao, và rồi Ngài chỉ đổ đầy.

162 Anh em không phải có bất cứ sự kiểm soát nào, người nào đó nói cho anh em biết điều gì để làm với nó. Đức Chúa Trời dẫn dắt mỗi cá nhân trong cách—cách Ngài muốn anh em làm. Anh em là một—một cá nhân, chính anh em. Anh em là một phần của Đức Chúa Trời. Không ai có thể thế chỗ của anh em. Và không có cách nào phải đi tới người nào đó, và nói lúc này, tôi sẽ phải “*làm điều này với nó,*” hay là tôi phải “*làm điều kia với nó.*” Không, thưa quý vị. Đức Chúa Trời sử dụng nó cách mà—mà Ngài muốn. Khi anh em khát khao, anh em biết đủ để uống.

163 Và nếu anh chị em đang khát sáng nay, hãy uống từ Nó, đó là tất cả những gì anh chị em phải làm. Đức Chúa Trời đã sẵn sẵn một đường lối cho sự khát khao của họ, là những con cái đang đói khát để dự phần cách nhưng không về chính Ngài. Và Đức Chúa Trời đã sẵn sẵn một đường lối cho mỗi người nam và

người nữ sáng nay, mà đang đói và khát. Có lẽ có nhiều người đang ngồi ở đây, chưa hề được cứu. Có nhiều người ngồi ở đây mà sắp được cứu.

¹⁶⁴ Có nhiều người ở đây, đang ngồi ở đây như là những thành viên giáo hội, anh em muốn làm đúng, nhưng anh em đang uống từ một bể chứa nước. Họ sẽ không bao giờ nói với anh em những Lễ thật này.

¹⁶⁵ Điều duy nhất, để đến, là nhận lấy lời hứa của Đức Chúa Trời và đến với Nguồn nước đó, rồi Ngài sẽ làm hết khát. “Kẻ nào uống từ Nguồn này sẽ không bao giờ khát nữa.”

¹⁶⁶ Để ý bây giờ cách—cách Ngài giải phóng những người của Ngài—của Ngài là những người đã tiếp nhận nước này, bởi ân điển, và không bởi một hệ thống hay một hồ nước của sự giáo dục. Ngài chứng thực Lời Ngài, là một nguồn ban cho Sự Sống. Bao nhiêu người ở đây biết rằng anh chị em đã tiếp nhận Sự Sống khi anh chị em nhận lấy Lời đó và nước của Ngài, thật sự anh chị em biết rằng mình đã tiếp nhận Sự Sống? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

¹⁶⁷ Chúng ta hãy lấy ví dụ khác, ồ, chẳng hạn, chỉ một ví dụ nữa, hay hai, và rồi tôi sẽ kết thúc trong chốc lát. Tôi—tôi phải có hột nút đó ở đâu đó. Nhưng để ý. Tôi cứ tiếp tục nói chuyện, nhưng tôi không có ý làm điều đó. Hãy xem, chúng ta hãy lấy một ví dụ, chỉ hai người.

¹⁶⁸ Chúng ta hãy lấy người đàn bà, ở giếng đào Gia-cốp làm ví dụ. Bà ta đang ngồi ở đó. Đó là tất cả điều bà ấy biết, là cái giếng đào này nơi mà đến để lấy nước. Và dựa vào thành giếng bà thấy, trong bức tranh toàn cảnh nhỏ ở đó, một Người đang ngồi ở đó, một người Do Thái. Còn bà là người Sa-ma-ri, đó là thành Si-khai. Và chúng ta thấy rằng Người này, người Do Thái này, nói một Lời khác thường với người đàn bà này, nói, “Hãy mang nước cho Ta uống.”

¹⁶⁹ Lúc ấy bà đáp, “Chúng ta có sự phân biệt. Thật không—thật không đúng cho Ngài yêu cầu tôi một vấn đề như thế; Ngài là một người Do Thái, còn tôi là người Sa-ma-ri.”

¹⁷⁰ Ngài phán, “Ví bằng người biết Ai đang nói chuyện với người, thì người sẽ xin Ta uống, và Ta sẽ cho người nước mà người không phải đến giếng này để uống nó; là giếng nước đang sôi trào trong người.” Để ý khi bà tìm thấy rằng điều này được chứng minh là Lẽ thật!

¹⁷¹ Bây giờ, trước tiên, bất cứ ai đều có thể đã nói thế. Nhưng bà nói, “Ngài nói thờ phượng ở thành Giê-ru-sa-lem, còn chúng tôi thờ phượng trên núi này.”

¹⁷² Ngài phán, “Sự cứu rỗi thì thuộc về người Do Thái. Chúng ta biết điều chúng ta tin. Nhưng,” phán, “để Ta nói với người một điều,” nói cách khác như thế này, “cũng chẳng tại trên hòn núi này, cũng chẳng tại thành Giê-ru-sa-lem. Vì giờ hầu đến khi con người sẽ thờ phượng Đức Chúa Trời bằng Tâm thần và bằng Lẽ thật, vì Cha tìm kiếm người như vậy.” Ngài phán, “Hãy đi gọi chồng người và đến đây.” Hãy xem, ở đây nó chứng minh điều đó. Ở đây tỏ cho thấy bà đã ở tại nguồn suối gì. Phán, “Hãy đi gọi chồng người và đến đây.”

Bà thưa, “Tôi không có chồng.”

¹⁷³ Ngài phán, “Người đã nói sự thật.” Đấy, trông giống như đó là một sự mâu thuẫn rõ ràng với những gì Ngài đã hỏi bà, và phán, “Hãy đi gọi chồng người.”

Thưa, “Tôi không có chồng nào cả.”

¹⁷⁴ Phán, “Người đã nói sự thật.” Phán, “Vì người đã có năm đời chồng, còn người mà người hiện đang sống với bây giờ chẳng phải là chồng người.”

¹⁷⁵ Hãy xem người đàn bà đó, thật khác với những thầy tế lễ ngày ấy biết bao! Những thầy tế lễ ngày ấy thấy cùng một sự việc xảy ra, và đã nói, “Đó là ma quỷ, thần giao cách cảm, hay—hay là quỷ Bê-ên-xê-bun.” Đấy, họ đã không thấy Lời đang hứa điều đó.

¹⁷⁶ Nhưng người đàn bà tầm thường đó đã thông thạo lời Kinh Thánh hơn bất cứ thầy tế lễ nào. Bà nói, “Thưa Ngài, tôi nhìn biết Ngài là một đấng tiên tri. Chúng tôi đã không có một tiên tri nào trong bốn trăm năm, kể từ khi Ma-la-chi. Nhưng,” nói, “chúng tôi

đã trông đợi một đấng, và chúng tôi biết có một Đấng sẽ đến, là Đấng Mê-si. Và khi Ngài đến, đây sẽ là điều Ngài sẽ làm.”

Chúa Jêsus phán, “Ta là Đấng đó.” A-men.

177 Anh chị em để ý không, bà đã bỏ cái vò của bà lại ở giếng Gia-cốp, chạy vào trong thành; đầy đầy nước giếng phun! Bà đã thấy nó đã được chứng thực hoàn toàn, và Ngài là Nguồn Sự Sống đó. Xin để tôi giới thiệu bà ấy với anh chị em. Bà đã lìa bỏ điều đó; khi Ngài được chứng minh là Lời Sự Sống. Bà lìa bỏ nó; và đã khám phá rằng cùng một Vầng Đá đó, mà đã bị đập trong đồng vắng, được chứng minh hiện diện lúc ấy.

178 Cho phép tôi nói, cũng Đức Chúa Trời đó mà đã có trong thời đã qua, mà chúng ta nói về rất nhiều, Ngài đang hiện diện ở đây giờ này; không phải bằng sự hiểu biết thần học nào đó, nhưng bởi sự hiểu biết cá nhân về sự chứng thực của Ngài mà Ngài sẽ tuôn đổ trong những ngày sau rốt này, Đức Thánh Linh ở trên Hội thánh Ngài. Ngài không phải là đấng “Ta đã là.” Ngài vẫn là đấng “TA LÀ,” ở thì hiện tại, luôn luôn.

179 Thế thì hồ nước mất mùi vị của nó. Và mỗi người ngã vào quyền năng của Đức Chúa Trời cũng vậy, bởi phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, những hệ thống giáo phái mất mùi của chúng. Anh chị em không muốn có những ếch nhái ứ đọng đó nữa, và thằn lằn, và gián nhện, và vùn vùn. Anh chị em đang uống từ một Nguồn nước tươi mới và tinh khiết, Lời của Đức Chúa Trời, tươi mới mỗi giờ trong linh hồn của anh chị em. Bây giờ cũng giống vậy, khi Lời đã được chứng minh là Lẽ thật, hãy ném biết và thấy nó đúng không.

180 Mặc dù hồ nước đã đáp ứng như cái giếng của nó, làm tốt thời gian của nó; nhưng, anh chị em thấy, Nguồn Sự Sống đã ở đó, không phải cái giếng của Gia-cốp nữa, vì nước uống thuộc linh. Những gì họ nghĩ, nếu họ uống từ cái giếng đó, ồ, nó sẽ tốt thôi; nhưng bây giờ Chính Nguồn Sự Sống đang ngự ở đó.

181 Vậy thì chúng ta không cần những hệ thống và những tổ chức mà chúng ta có. Chúng ta ở thì giờ cuối cùng. Và Đức Chúa Trời đã hứa, trong thời kỳ cuối cùng này, những việc mà Ngài sẽ làm. Và chúng ta thấy nó đã ứng nghiệm, đối với Lời. Chúng ta nghe

nhà quân sự có thể, đứng lên, và run lấy bầy, và nói, chúng, “Điều gì đó sắp xảy ra.” Chúng ta cảm thấy Đức Thánh Linh đang cảnh báo chúng ta rằng điều gì đó sắp xảy ra. Chúng ta thấy mọi sự được sắp đặt có trật tự. Thế thì, hãy lìa bỏ hệ thống đó và đến với Nguồn nước. Vâng, thưa quý vị.

¹⁸² Phục vụ mục đích của nó, nhưng bây giờ nó đối diện với Chính Nguồn Sự Sống.

¹⁸³ Trong Giăng 7:37-38, Chúa Jêsus đã nói trong ngày sau cùng của lễ về đền tạm (Ngài đã nói gì?), “Nếu người nào khát, hãy để người ấy đến cùng Ta, mà uống.” Ngay trong đám thần học gia! “Nếu kẻ nào khát, hãy để người ấy đến cùng Ta, mà uống. Vì sông Nước hằng sống sẽ chảy từ trong lòng người ấy, y như lời Kinh Thánh đã chép vậy.”

¹⁸⁴ Đó là Nguồn sống. Đó là Nguồn suối mà dân sự đã bỏ rơi ngày hôm nay. Vì tín điều, họ đã bỏ đi Nguồn Nước hằng sống. Cho phép tôi giới thiệu anh chị em với Ngài. Ngài, với tôi...Và tôi đang kết thúc.

¹⁸⁵ Ngài, với tôi, là Nguồn nước mà đã cứu sự sống của A-ga, và đứa con, khi họ sắp chết trong đồng vắng.

¹⁸⁶ Tôi tin Ngài là Vầng Đá đỏ, trong Ê-sai 32, Ngài là Vầng Đá trong xứ mòn mỏi. Ngài là nơi núp gió trong lúc bão táp.

¹⁸⁷ Xa-cha-ri 13, Ngài là Nguồn suối mở ra cho Nhà Đa-vít, vì tội lỗi. Tôi tin Ngài là nguồn đó. Phải không anh chị em? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

¹⁸⁸ Trong Thi thiên 36:9, Ngài là nguồn Sự Sống của Đa-vít. Ngài là Mé Nước bình tịnh của Đa-vít, và đồng cỏ xanh tươi. Ngài là Nước sông phước lạc, dành cho Đa-vít.

¹⁸⁹ Trong Sáng thế ký 17, Ngài là El Shaddai, Đấng Hữu Nhũ của Áp-ra-ham. Nhưng khi sự sống ông bị mất đi khỏi ông, ông vẫn... Đức Chúa Trời đã phán.

¹⁹⁰ “Làm sao việc này có thể xảy ra cho tôi, một người đã một trăm tuổi? Tôi già rồi, vợ tôi cũng đã già, làm sao những việc này có thể xảy ra?”

¹⁹¹ Ngài phán, “Ta là El Shaddai.” Vậy thì, *El* là “đấng,” và—và *Shaddai* là “vú,” và Shaddai ở số nhiều, có nghĩa là “Ta là Đức Chúa Trời hữu nhũ.”

¹⁹² Giống như một em bé đang khó chịu vì nó đau ốm, và sức lực của nó suy yếu, dựa vào ngực của người mẹ và bú để lại sức. Chắc vậy. Không chỉ...Khi nó được nuôi dưỡng, nó không còn quấy nhiễu nữa. Ở ngực của mẹ, nó thỏa mãn trong khi nó đang lấy lại sức.

¹⁹³ Và bất cứ người nào nhận lấy lời hứa của Đức Chúa Trời vào trong lòng mình, rằng, “Lời hứa thuộc về các ngươi, và con cái các ngươi, thuộc về hết thảy mọi người ở xa, tức là bao nhiêu người mà Chúa là Đức Chúa Trời chúng ta sẽ gọi,” và nằm dựa ngay vào đó và được bổ sức trở lại. Hỡi đứa con quấy nhiễu, hãy tin điều đó! Nó dành cho những kẻ tin.

¹⁹⁴ Với nhà thơ tín hữu, tôi có thể nghĩ về nhiều bài hát mà các nhà thơ đã sáng tác. Có lần có một nhà thơ đã nói, Ngài...

Kìa trông Suối thiêng Huyết báu tuôn đầy,
Từ hồng Em-ma-nu-ên phát nguyên,
Khi tội nhân tắm mình dưới suối huyết này,
Sạch hết mọi gian ác liền.

Kìa tên cướp xưa lúc chết phước thay
Kịp trông Nguồn ấy trong ngày mình;
Dầu tôi xấu xa, giống kẻ cướp này,
Nhờ huyết được trong trắng ngay.

Từ khi bởi tin tôi thấy huyết ấy lắng lại
Từ hồng của Ngài trào sôi,
Đề mục của tôi ấy ái tâm Ngài,
Vẫn nói tận khi chết rồi.

¹⁹⁵ Đối với tôi, Ngài là dòng Nước của Lời Phân rẽ, mà phân rẽ anh chị em ra khỏi mọi thứ trái ngược với Lời Ngài. Đó là Nguồn tôi tin Ngài là. Vâng, thưa quý vị. Đó, Nó là dòng Nước phân rẽ tôi khỏi những hồ nước do con người tạo nên, để đến với Nguồn Nước hằng sống.Ồ, thưa các bạn, tôi có thể thật sự...Anh chị em có thể cứ tiếp tục hành động như thế, với những việc mà—mà Ngài hiện có với chúng ta! Ngài là An-pha, Ô-mê-ga. Ngài là Đấng

Trước Hết, Ngài là Đấng Sau Cùng. Ngài là Đấng đã có, hiện có, và sẽ còn đến. Ngài là Rể và Hậu tự của Đa-vít. Ngài là Sao Mai Sáng chói. Ngài là Mọi sự trong mọi sự của tôi.

196 Và, thưa anh, chị em, nếu anh chị em chưa có một—một...Chỉ uống từ cái bể chứa nước nhân tạo nhỏ này, suốt đời của anh chị em, tại sao sáng nay không bỏ cái bể chứa đó mà đến với Nguồn nước này?

197 Xin chúng ta hãy cúi đầu một lát. Anh chị em cúi đầu xuống... [Một chị bắt đầu hát bằng tiếng lạ. Băng trống. Người nào đó đưa ra sự thông giải—Bt.]...với ý của tôi, sự kêu gọi trở lại tin. Bao nhiêu người giờ này?

198 Tôi—tôi hoàn toàn lo lắng, tôi—tôi đã giữ anh chị em lại quá lâu, để mở xẻ sứ điệp của tôi ra từng chi tiết. Nhưng tôi tin Đức Thánh Linh muốn anh chị em hiểu được những gì tôi muốn nói. Nhìn xem, không có gì quan trọng trong ngày này hơn là sống đúng với Đức Chúa Trời; đây, những bữa ăn tối của chúng ta, bất kể nó là gì đi nữa, bất kể là gì. Chúa ở đây. Bây giờ, tôi chỉ từng nghe về điều đó một lần trong đời tôi, từ lúc này.

199 Bây giờ làm thế nào...hết thấy anh chị em ở đây, không phải “bao nhiêu.” Hết thấy anh chị em ở đây muốn uống từ nguồn Đó, cứ đứng lên chỉ một phút, chỉ cầu nguyện. Đức Chúa Trời ban phước cho anh chị em. Xin Chúa ban phước cho anh em.

200 Bây giờ bao nhiêu người ở đây, mà—mà đang đứng hiện diện giờ này, muốn nói, bằng cách giơ tay lên như *thế này*, “Chúa ôi, xin vận hành trên con, chỉ đổ đầy con, xin cho con uống từ Nguồn nước này. Và con đã không làm thật đúng, nhưng con—con muốn Ngài tha thứ cho con về điều đó. Con muốn Ngài rửa sạch mọi tội lỗi con. Và xin—xin—xin cho con, từ rày trở đi, chỉ...”? Cứ nhìn kia! Chà!

Kìa trông Suối thiêng Huyết báu tuôn đầy,
Từ hồng Em-ma-nu-ên phát nguyên,
Tội nhân tắm mình dưới suối huyết này,
Sạch hết mọi gian ác liền.

Sạch hết mọi gian ác liền,
Sạch hết mọi gian ác liền;
Tội nhân tắm mình dưới suối huyết này,
Sạch hết mọi gian ác liền.

201 Vậy thì bây giờ, anh chị em là tín hữu Cơ-đốc, anh chị em đã tin nhận Đấng Christ làm Đấng Cứu Rỗi của mình cách cá nhân, nhưng anh chị em chưa...Vậy nếu anh chị em chưa có, thì đó là Nguồn nước. Đấng duy nhất tôi biết về là Nguồn đó từ hồng Emma-nu-ên. Bây giờ, và nếu nhiều anh chị em ở đây...

202 Thật giống như tôi đã nói tối hôm nọ về chim đại bàng bé nhỏ này đang đi loanh quanh trong sân nhà kho với đám gà con. Và nó không hề biết điều gì khác ngoài đám gà con đó, nhưng nó biết mình có điều gì đó khác với những con gà. Và rồi mẹ nó đến tìm nó, và kêu lớn từ trên không. Đó là tiếng gọi của chim đại bàng. Đấy, nó phải là chim đại bàng, từ đầu, nếu không thì nó sẽ không bao giờ nhận ra tiếng gọi đó. Đấy, nó...

203 Phải là điều gì ở đó, nẩy mầm, hoặc là nó có thể không bao giờ sản sinh ra Sự Sống. Và nếu Hạt giống, Lời Đức Chúa Trời, ở trong bạn, Đức Thánh Linh ở đây giờ này làm cho nó nẩy mầm và mang Nó trở thành hiện thực với các bạn.

204 Bao nhiêu người ở đây chưa nhận lãnh phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, mời quý vị giơ tay lên? Tất cả khắp nơi, mọi nơi, cứ thật thành thật, nếu quý vị chưa nhận lãnh Đức Thánh Linh, và quý vị muốn nhận lãnh, hãy đưa tay lên. Bất cứ quý vị ở đâu, cứ giơ tay lên, chỉ một lát.

205 Giờ này tôi muốn, anh chị em đứng chung quanh và nhìn vào họ, tôi muốn một người nào đó đặt tay trên họ.

206 Tôi tin ngay bây giờ Đức Thánh Linh sẽ đổ đầy mỗi một người trong anh chị em mà muốn có Nó. Vậy thì đừng nghĩ về thức ăn ở ngoài quán cà-phê ngoài đây. Chúng ta hãy nghĩ về Thức Ăn này ở đây. Đây là Điều ấy. Đây là Sự Sống. Đấy, đây là Sự Sống.

207 Bây giờ mỗi một anh chị em, quay lại chung quanh, và đặt tay lên nhau. “Và họ đặt tay trên kẻ đau!” Bây giờ tôi muốn anh em cầu nguyện cho người mà mình đặt tay...

²⁰⁸ Bây giờ đừng nghĩ về điều gì bên ngoài. Đừng nghĩ về điều gì khác. Chỉ suy nghĩ, ngay bây giờ, Đức Thánh Linh ở đây để đổ đầy mỗi cá nhân. Hãy mở lòng anh chị em, gạt bỏ mọi hồ nước ra khỏi, và nói, “Hỡi Nguồn Sự Sống, xin đến trong con. Xin đổ đầy con, Ôi Chúa là Đức Chúa Trời, với sự nhân từ và sự thương xót của Ngài.”

²⁰⁹ Kính lạy Chúa Jêsus, Nguồn không bao giờ cạn kiệt! Con cầu xin, Chúa ôi, rằng Ngài sẽ đổ đầy mỗi một người trong họ. Nguyên xin Đức Thánh Linh giáng xuống nơi này. Con cầu xin, Chúa ôi, để chúng con quên hết bất cứ sự gì khác; hầu cho Đức Thánh Linh giáng xuống ở giữa chúng con, ngay giờ này, và sẽ ban cho chúng con Nước Sự Sống, cách nhưng không, từ mọi nơi. Xin nhậm lời, Ôi Đức Chúa Trời. Trong khi lời—lời cầu nguyện và bài hát tiếp tục, hòa quyện với nhau, Chúa ôi, biết rằng đó là sự Hiện diện của Ngài, sự Hiện diện Thiêng liêng của Ngài, chúng con muốn đến với Nguồn ấy. Chúng con muốn phép báp-têm chân thật, đích thực bằng Đức Thánh Linh. Chúa ôi, những người này đang cầu xin cho Điều đó. Con cầu xin Điều đó, ngay khoảnh khắc này bây giờ, để họ sẽ được đầy dẫy sự nhơn từ này của Đức Chúa Trời. Xin nhậm lời, Ôi Đức Chúa Trời. Xin nghe lời cầu nguyện của con cái Ngài. Nguyên xin Ngài giáng trên sự hiện hữu của họ, nguyên xin Quyền năng của Đức Chúa Trời, và Đức Thánh Linh, lan tỏa trên họ. Xin nhậm lời, Đức Chúa Trời ôi.

²¹⁰ Ôi thật chúng con cảm ơn Ngài vì sự làm tươi mới lại, vì sự Hiện diện của Đức Chúa Trời toàn năng của Thiên đàng, đang đứng giữa chúng con! Ngay giờ trưa này, Chúa ôi, xin nuôi dưỡng chúng con! Chúa ôi, chúng con cần Thức Ăn nơi bàn Ngài. Xin nuôi chúng con, Chúa ôi, ngay bây giờ. Xin nuôi dưỡng chúng con bằng Đức Thánh Linh, trong đời sống chúng con. Linh hồn đói khát của chúng con khát khao. Như Ngài đã phán trong sự thông giải của bài hát, “Sẽ tuôn đổ nước trên đất khô hạn.” Xin cho điều đó xảy ra, Chúa ôi. Xin để Lời Ngài được biểu lộ trong lòng của con cái Ngài, “Nước sẽ đổ ra trên đất khô, ruộng khô.” Đức Chúa Trời Đời đời ôi, xin nghe lời cầu nguyện của tôi tớ Ngài, và ban cho chúng con Phước lành đó. A-men.

Ôi, tôi yêu Jêsus biết bao...

211 Cứ ngợi khen Ngài giờ này. Hãy thấy, Đức Thánh Linh ở đây. Nếu anh chị em không nhận lãnh Nó, đó là lỗi của anh chị em.

Tôi yêu Jêsus biết bao,

“Người yêu Ta hơn những kẻ này chẳng?”

...yêu Jêsus,

Bởi vì Ngài đã yêu tôi trước.

Ồ, thật tôi yêu...(Ngợi khen Chúa!)

Ồ, thật tôi yêu...(Điều gì xảy ra nếu Ngài đến ngay lúc này?)

Ồ, tôi yêu Jêsus biết bao,

Bởi vì Ngài đã yêu tôi trước.

Tôi sẽ không bao giờ bỏ Ngài,

Tôi sẽ không bao giờ bỏ Ngài,

Tôi sẽ không bao giờ bỏ Ngài,

Bởi vì Ngài đã yêu tôi trước.

Tuyệt diệu thay, tuyệt diệu thay, Jêsus đối với tôi,

Đấng Mưu Luận, Chúa Bình An, Đức Chúa Trời Toàn Năng là Ngài;

Ô, xin cứu tôi, giữ tôi khỏi mọi tội lỗi và ô nhục, Tuyệt diệu thay là Đấng Cứu Chuộc tôi, ngợi khen Ngài...

212 Chúng ta hãy hát điều đó cho Ngài giờ này!

Tuyệt diệu thay, tuyệt diệu thay, Jêsus đối với tôi,

Đấng Mưu Luận, Chúa Bình An, Đức Chúa Trời Toàn Năng là Ngài;

Ô, xin cứu tôi, giữ tôi khỏi mọi tội lỗi và ô nhục, Tuyệt diệu thay là Đấng Cứu Chuộc tôi, ngợi khen Danh Ngài!

213 Hết thấy đều cảm thấy điều đó, hãy nói “a-men.” [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]Ồ, halêlugia! Tôi thấy một số người đang đến bây giờ, với Đức Thánh Linh.

Tôi từng hư mất, bây giờ tôi được tìm thấy, tự
do khỏi sự đoán phạt,
Jêsus ban cho tự do và sự cứu rỗi trọn vẹn;
Cứu tôi, giữ tôi khỏi mọi tội lỗi và ô nhục,
Tuyệt diệu thay là Đấng Cứu Chuộc tôi, ngợi
khen...

Chúng ta hãy giơ tay lên giờ này và thật sự ngợi khen-...

Ồ, tuyệt diệu thay, tuyệt diệu thay, Jêsus đối với
tôi,
Đấng Mưu Luận, Chúa Bình An, Đức Chúa Trời
Toàn Năng là Ngài;
Ô, cứu tôi, giữ tôi khỏi mọi tội lỗi và ô nhục,
Tuyệt diệu thay là Đấng Cứu Chuộc tôi, ngợi
khen Danh Ngài.

²¹⁴ Anh chị em yêu Ngài không? [Hội chúng nói, “A-men!”—Bt.]
Ồ, tuyệt vời thay! Hãy ngợi khen Suối Huyết tuôn đầy đó, nơi tội
nhân mất đi mọi lo âu sợ sệt của con người, mọi sự định tội, thật
sự tự do trong Ngài. Halêlugia!Ồ, chà, điều đó thật sự tuyệt vời!

²¹⁵ Bây giờ trong khi chúng ta hát lại bài đó lần nữa, chúng ta
hãy để cho tất cả Giám Lý, Báp-tít, Công giáo, Trưởng Lão, là gì
đi nữa, trong khi chúng ta hát bài này, “Tuyệt diệu thay, Jêsus
đối với tôi,” chúng ta hãy quay lại và bắt tay với nhau, thật sự có
sự hòa hợp tốt đẹp. Anh chị em biết, với tôi, đó là điều tôi thích.
Hãy tiến hành, chúng ta hãy hát nó giờ này khi chúng ta làm
điều đó.

Ồ, tuyệt diệu thay, tuyệt diệu thay, Jêsus đối với
tôi,

²¹⁶ [Anh Demos Shakarian nói với Anh Branham, “Anh
Branham, tôi vừa nhận được tin Tổng thống Johnson, vợ và vào
bệnh viện vì bệnh tim, và có lẽ chúng ta nên cầu nguyện cho ông
ấy và cho đất nước chúng ta.” Các anh em bàn luận về điều đó.
Người nào đó nói, “Chúng ta hãy đợi một lát.”—Bt.]

Tuyệt diệu thay, là Jêsus, (đúng thế)
Ồ, Đấng Mưu Luận, Chúa Bình An,

²¹⁷ [Anh Shakarian lại nói với Anh Branham, “Xin lỗi, tôi xin lỗi lần nữa, anh ngừng lại một phút được không?” Anh Earl Prickett hướng dẫn hội chúng hát, *Tuyệt Diệu Thay*. Băng trống. Hội chúng hát bài *Có Một Con Sông Sự Sống*. Chỗ băng trống khác—Bt.]

Kinh Thánh nói, “Hãy cầu nguyện cho bậc cầm quyền.”

²¹⁸ Kính lạy Cha trên Trời của chúng con, chúng con đang đứng trong một nhu cầu bức thiết cho nhà lãnh đạo của đất nước chúng con, Tổng thống của chúng con. Ông ấy có thể không bao giờ biết điều này, Chúa ôi, nhưng Ngài biết nó. Con cầu xin cho Anh Johnson, như anh ấy xưng nhận là tín hữu trong Ngài. Và, Cha ôi, chúng con hiểu, bệnh tim, đã tấn công anh. Con nguyện xin, Đức Chúa Trời ôi, xin cứu anh ấy. Chúng con ở trong một—một cơn khủng hoảng quốc gia ngay bây giờ, dù sao đi nữa. Và xin để Đức Thánh Linh đến trên anh ấy, Chúa ôi. Và ngay bây giờ, trong bệnh viện hay có thể anh ấy ở bất cứ đâu, và xin để Thánh Linh Ngài giáng xuống trên Bệnh viện Walter Reed và chạm vào thân thể của anh, cứu sự sống của anh. Chúa ôi, con người ấy ở dưới áp lực, áp lực nhiều hơn những gì chúng con hiểu. Vì thế chúng con cầu xin, Đức Chúa Trời ôi, như những người tin và như một phần của dân tộc này, chúng con cầu xin cho nhà lãnh đạo của chúng con, để Ngài sẽ ban cho anh ấy được gia tăng sự sống, trong thì giờ quan trọng này, trong Danh Đức Chúa Jê-sus Christ. A-men.

NHỮNG HỒ NƯỚC RẠN NỨT VIE65-0123

(Broken Cisterns)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào sáng thứ Bảy, ngày 23 tháng Giêng, năm 1965, dành cho bữa điểm tâm Hội Thương Gia Phúc Âm Toàn Vẹn Quốc Tế tại Nhà trọ Ramada ở Phoenix, Arizona, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Tiếng Đức Chúa Trời Được Ghi Âm.

VIETNAMESE

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org